

PREDLOG

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODATU VREDNOST

Član 1.

U Zakonu o porezu na dodatu vrednost („Službeni glasnik RS”, br. 84/04, 86/04-ispravka, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-dr. zakon, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 i 30/18), posle člana 7. dodaju se naziv člana 7a i čl. 7a-7v, koji glase:

„Vrednosni vaučeri

Član 7a

Vrednosni vaučer, u smislu ovog zakona, je instrument za koji postoji obaveza da se prihvati kao naknada ili deo naknade za isporučena dobra ili pružene usluge, ako su dobra koja se isporučuju, odnosno usluge koje se pružaju, identitet isporučilaca tih dobara, odnosno pružalaca tih usluga i uslovi upotrebe vrednosnog vaučera naznačeni na samom vrednosnom vaučeru ili povezanoj dokumentaciji (u daljem tekstu: vrednosni vaučer).

Vrednosni vaučer može biti jednonamenski i višenamenski.

Jednonamenskim vrednosnim vaučerom iz stava 2. ovog člana smatra se vrednosni vaučer za koji su mesto isporuke dobara, odnosno mesto pružanja usluga na koje se vrednosni vaučer odnosi i iznos PDV koji se za promet tih dobara, odnosno usluga obračunava i plaća u skladu sa ovim zakonom poznati u trenutku izdavanja vrednosnog vaučera.

Višenamenski vrednosni vaučer iz stava 2. ovog člana je vrednosni vaučer koji nije jednonamenski vrednosni vaučer iz stava 3. ovog člana.

Vrednosni vaučer može biti u fizičkom ili elektronskom obliku.

Vrednosnim vaučerom ne smatra se instrument koji imaocu daje pravo na popust pri nabavci dobara, odnosno usluga, a koji ne uključuje pravo na nabavku dobara, odnosno usluga, kao ni prevozne karte, ulaznice, poštanske marke i sl.

Član 7b

Svaki prenos jednonamenskog vrednosnog vaučera koji izvrši poreski obveznik u svoje ime smatra se isporukom dobara, odnosno pružanjem usluga na koje se vrednosni vaučer odnosi. Stvarna isporuka dobara ili stvarno pružanje usluga u zamenu za jednonamenski vrednosni vaučer, koji je isporučilac prihvatio kao naknadu ili deo naknade, ne smatraju se nezavisnom transakcijom.

Ako je prenos jednonamenskog vrednosnog vaučera obavio poreski obveznik u ime drugog poreskog obveznika, taj prenos smatra se isporukom dobara, odnosno pružanjem usluga na koje se vrednosni vaučer odnosi, a koji je izvršio poreski obveznik u čije ime je izvršen prenos jednonamenskog vaučera.

Kada stvarni isporučilac dobara, odnosno pružalac usluga i poreski obveznik koji je, delujući u svoje ime, izdao jednonamenski vrednosni vaučer, nisu ista lica, smatra se da je stvarni isporučilac dobara, odnosno pružalac usluga izvršio promet dobara, odnosno usluga povezanih s tim vrednosnim vaučerom poreskom obvezniku koji je izdao jednonamenski vrednosni vaučer.

Član 7v

Stvarna isporuka dobara, odnosno pružanje usluga u zamenu za višenamenski vrednosni vaučer koji je isporučilac dobara, odnosno pružalac usluga prihvatio kao naknadu ili deo naknade za taj promet oporezuje se PDV u skladu sa

ovim zakonom, dok svaki prethodni prenos tog višenamenskog vrednosnog vaučera nije predmet oporezivanja PDV.

Ako prenos višenamenskog vrednosnog vaučera izvrši poreski obveznik koji nije poreski obveznik koji vrši stvarnu isporuku dobara, odnosno pružanje usluga u skladu sa stavom 1. ovog člana, smatra se da prenosilac višenamenskog vrednosnog vaučera pruža usluge distribucije, reklame ili druge usluge koje se oporezuju PDV u skladu sa ovim zakonom.”.

Član 2.

U članu 10. stav 1. tačka 4) reči: „nije obveznik PDV ili nije izvršilo promet dobara i usluga” zamenjuju se rečima: „da za to nije imalo obavezu u skladu sa ovim zakonom”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Za promet dobara i usluga iz stava 2. ovog člana, koji se vrši između obveznika PDV, pravila za određivanje poreskog dužnika iz stava 2. ovog člana primenjuju se isključivo ako je taj promet izvršen između obveznika PDV evidentiranih za obavezu plaćanja PDV u skladu sa ovim zakonom.”.

Dosadašnji st. 3. i 4. postaju st. 4. i 5.

Član 3.

U članu 10a stav 1. reči: „vrši oporezivi promet dobara i usluga” brišu se, a posle reči: „u Republici” dodaju se reči: „vrši promet dobara i usluga za koji postoji obaveza obračunavanja PDV, odnosno promet dobara i usluga za koji je propisano poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza u skladu sa ovim zakonom”.

U stavu 2. reči: „oporezivi promet dobara i usluga” zamenjuju se rečima: „promet dobara i usluga iz stava 1. ovog člana”.

Član 4.

U članu 11. dodaju se st. 3–5, koji glase:

„Izuzetno od stava 1. tačka 3) ovog člana, ako se promet dobara vrši na brodu, odnosno u letilici ili vozu u toku prevoza putnika, mestom prometa smatra se mesto polaska broda, letilice ili voza.

Ako se prevoz putnika vrši u oba smera, povratna vožnja smatra se posebnim prevozom.

Mestom polaska iz stava 3. ovog člana smatra se prvo voznim redom planirano mesto ukrcavanja putnika.”.

Član 5.

U članu 12. posle stava 8. dodaje se novi stav 9. i st. 10–13, koji glase:

„Izuzetno od stava 6. tačka 4) podtačka (5) ovog člana, ako se usluge predaje jela i pića za konzumaciju na licu mesta faktički pružaju na brodu, odnosno u letilici ili vozu u toku prevoza putnika, mestom prometa smatra se mesto polaska broda, letilice ili voza.

Ako se prevoz putnika vrši u oba smera, povratna vožnja smatra se posebnim prevozom.

Mestom polaska iz stava 9. ovog člana smatra se prvo voznim redom planirano mesto ukrcavanja putnika.

Ako prebivalište i boravište pružaoca, odnosno primaoca usluge nisu u istom mestu, mesto prometa usluge određuje se prema mestu boravišta.

Za promet usluga telekomunikacija, radijskog i televizijskog emitovanja i usluga pruženih elektronskim putem, mestom sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca usluga smatra se mesto određeno na osnovu kriterijuma i pretpostavki za određivanje mesta sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca tih usluga.”.

Dosadašnji stav 9, koji postaje stav 14, menja se i glasi:

„Ministar bliže uređuje šta se smatra uslugama iz stava 6. tačka 1), tačka 4) podtačka (5), prevoznim sredstvima iz tač. 5), 6) i tačka 7) podtačka (8), uslugama iz tačke 7) podtač. (10) i (12) ovog člana, kao i kriterijum i pretpostavke za određivanje mesta sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca usluga iz stava 13. ovog člana, uključujući i način njihove primene.”.

Član 6.

U članu 16. tačka 2a) reči: „uključujući i usluge neposredno povezane sa tim uslugama koje pruža isto lice” zamenjuju se rečima: „usluga neposredno povezanih sa tim uslugama, kao i usluga tehničke podrške prilikom korišćenja softvera, hardvera i druge opreme na određeni vremenski period”.

Član 7.

U članu 24. stav 1. tačka 4) podtačka (3) reči: „veća od 100 EUR, u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije” zamenjuju se rečima: „jednaka ili veća od 6.000 dinara”.

Posle tačke 16v) dodaje se tačka 16g), koja glasi:

„16g) promet dobara i usluga koji se vrši u okviru realizacije infrastrukturnih projekata izgradnje autoputeva za koje je posebnim zakonom utvrđen javni interes;”.

Posle stava 3. dodaje se novi stav 4, koji glasi:

„Obveznik PDV koji je izvršio promet dobara putniku iz stava 1. tačka 4) ovog člana dužan je da na njegov zahtev izda dokumentaciju na osnovu koje putnik može ostvariti povraćaj PDV u skladu sa ovim zakonom.”.

U dosadašnjem stavu 4, koji postaje stav 5, reč: „ostvaruje” zamenjuje se rečima: „može da ostvari”.

Dosadašnji stav 5. postaje stav 6.

U dosadašnjem stavu 6, koji postaje stav 7, reči: „stava 5.” zamenjuju se rečima: „stava 6.”.

Dosadašnji st. 7. i 8. postaju st. 8. i 9.

U dosadašnjem stavu 9, koji postaje stav 10, reči: „šest meseci od dana izdavanja računa za taj promet” zamenjuju se rečima: „12 meseci od dana otpremanja dobara u inostranstvo”.

Dosadašnji st. 10. i 11. postaju st. 11. i 12.

U dosadašnjem stavu 12, koji postaje stav 13, reči: „st. 1–3.” zamenjuju se rečima: „st. 1. i 2.”, a reči: „stava 9.” zamenjuju se rečima: „stava 10.”.

Član 8.

U članu 26. tačka 1) reči: „tač. 5), 10), 11) i 13)–16v)” zamenjuju se rečima: „tač. 5), 10), 11) i 13)–16g)”.

U tački 1g) posle reči: „zamene” dodaju se reči: „i popravke”.

Tačka 4) menja se i glasi:

„4) za posebne namene, na osnovu odluke Vlade;”.

U tački 7) reči: „članom 216. i članom 217. stav 1. tačka 6) Carinskog zakona („Službeni glasnik RS”, br. 18/10, 111/12 i 29/15)” zamenjuju se rečima: „članom 245. i članom 246. stav 1. tačka 6) Carinskog zakona („Službeni glasnik RS”, broj 95/18)”.

Član 9.

U članu 30. stav 5. menja se i glasi:

„U promet dobara i usluga za utvrđivanje procenta srazmernog poreskog odbitka iz stava 4. ovog člana ne uračunava se:

1) promet opreme i objekata za vršenje delatnosti;

2) ulaganje u objekte za vršenje delatnosti za koje se naplaćuje naknada;

3) povremeni prometi nepokretnosti koje izvrši obveznik kojem promet nepokretnosti nije uobičajena delatnost koju obavlja;

4) povremeni prometi usluga iz člana 25. stav 1. ovog zakona.”.

Posle stava 5. dodaju se novi st. 6. i 7, koji glase:

„Povremenim prometima nepokretnosti iz stava 5. tačka 3) ovog člana smatraju se najviše dva prometa nepokretnosti u jednoj kalendarskoj godini.

Povremenim prometima usluga iz stava 5. tačka 4) ovog člana smatraju se najviše dva prometa usluga u jednoj kalendarskoj godini.”.

Dosadašnji stav 6. postaje stav 8.

Posle dosadašnjeg stava 6, koji postaje stav 8, dodaje se stav 9, koji glasi:

„Izuzetno, ako utvrđeni procenat srazmernog poreskog odbitka iz stava 4. ovog člana iznosi najmanje 98%, obveznik nije dužan da vrši podelu prethodnog poreza u skladu sa ovim zakonom.”.

Dosadašnji stav 7. postaje stav 10.

Član 10.

Član 44. menja se i glasi:

„Član 44.

Ako obveznik PDV u računu za isporučena dobra i usluge iskaže veći iznos PDV od onog koji u skladu sa ovim zakonom duguje, odnosno iznos PDV a da za to nije imao obavezu u skladu sa ovim zakonom, dužan je da tako iskazani PDV plati.

Obveznik PDV iz stava 1. ovog člana ima pravo da ispravi iznos PDV ako je izdao novi račun sa ispravljenim iznosom PDV, odnosno račun u kojem nije iskazan PDV i ako poseduje dokument primaoca računa u kojem je navedeno da PDV iskazan u prvobitnom računu nije korišćen kao prethodni porez.

Novi račun iz stava 2. ovog člana obavezno sadrži napomenu da se tim računom zamenjuje prethodno izdati račun.

Lice koje iskaže PDV u računu, a nije obveznik PDV, dužno je da iskazani PDV plati.

Lice iz stava 4. ovog člana nema pravo da ispravi iskazani iznos PDV.”.

Član 11.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjivaće se od 1. januara 2020. godine, osim odredaba čl. 7. i 8. i odredaba koje sadrže ovlašćenja za donošenje podzakonskih akata koje će se primenjivati od dana stupanja na snagu ovog zakona.

O B R A Z L O Ž E Nj E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENjE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbama člana 97. tač. 6. i 15. Ustava Republike Srbije, prema kojima Republika Srbija uređuje i obezbeđuje, između ostalog, poreski sistem i finansiranje ostvarivanja prava i dužnosti Republike Srbije, utvrđenih Ustavom i zakonom.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENjE ZAKONA

- *Problemi koje bi ovaj zakon trebalo da reši, odnosno ciljevi koji se ovim zakonom postižu*

Osnovni razlozi za donošenje ovog zakona, problemi koje bi ovaj zakon trebalo da reši, odnosno ciljevi koji se ovim zakonom postižu su stvaranje povoljnijih uslova za unapređenje opštег interesa zajednice, usaglašavanje sa propisima Evropske unije koji uređuju oblast oporezivanja potrošnje PDV, pre svega sa Direktivom Saveta 2006/112/EZ o zajedničkom sistemu poreza na dodatu vrednost (u daljem tekstu: propisi EU), što je i u neposrednoj vezi sa unapređenjem poslovnog ambijenta kako domaćih, tako i stranih privrednih subjekata, kao i usklađivanje sa carinskim propisima.

U cilju stvaranja povoljnijih uslova za unapređenje opštег interesa zajednice, predlaže se propisivanje poreskog oslobođenja sa pravom na odbitak prethodnog poreza za promet dobara i usluga koji se vrši u okviru realizacije infrastrukturnih projekata izgradnje autoputeva za koje je posebnim zakonom utvrđen javni interes. Naime, uzimajući u obzir potrebu da se u Republici Srbiji, u što kraćem roku, još više unapredi javna infrastruktura, prvenstveno izgradnja autoputeva koja je preduslov za ekonomski razvoj i donošenje odluka i domaćih i stranih lica da investiraju u svoje poslovanje u Republici Srbiji, ocenjeno je da bi predloženo rešenje imalo pozitivan uticaj na privredni rast Republike Srbije.

U cilju daljeg usaglašavanja sa propisima EU, najznačajnija predložena rešenja odnose se na uređivanje poreskog tretmana transakcija – prometa dobara i usluga nastalih po osnovu prenosa vrednosnih vaučera, bližeg uređivanja mesta prometa dobara i mesta prometa usluga konzumacije jela i pića na brodovima, odnosno u letilicama i vozovima, kao i stvaranje uslova za preciznije uređivanje mesta prometa usluga telekomunikacija, radijskog i televizijskog emitovanja i usluga pruženih elektronskim putem.

Naime, razvoj tržišta i tržišne konkurenčije podrazumeva konstantnu potrebu subjekata da isporuku svojih dobara, odnosno pružanje usluga učine dostupnjim što većem broju korisnika nužnjem dodatnih pogodnosti u slučaju kupovine dobara ili usluga kod tih lica. Pojedini prodavci izdaju kartice kojima se omogućava popust kupcima za naredne kupovine, pojedini uručuju kupcima vaučere kojima se mogu kupiti dobra ili usluge kod istog ili drugog prodavca itd. Imajući u vidu da se realizacija tih pogodnosti odnosi na određene isporuke dobara, odnosno pružanje usluga, što je u neposrednoj vezi sa oporezivanjem njihovog prometa, predlaže se uspostavljanje jedinstvenih pravila za oporezivanje transakcija koje uključuju vrednosne vaučere, a koja su sadržana i u propisima EU. Na taj način eleminisale bi se eventualne nejasnoće i dileme prilikom opredeljivanja poreskog tretmana navedenih transakcija. S tim u vezi, predlaže se definisanje vrednosnog vaučera u smislu da je reč o instrumentu za koji postoji obaveza da se prihvati kao naknada ili deo naknade za isporučena dobra ili pružene usluge, ako su dobra koja se isporučuju, odnosno usluge koje se pružaju, identitet isporučilaca tih dobara, odnosno pružalaca tih usluga i uslovi upotrebe vrednosnog vaučera naznačeni na

samom vrednosnom vaučeru ili povezanoj dokumentaciji, uređivanje podele vrednosnih vaučera na jednonamenske i višenamenske i razlika između ove dve vrste vrednosnih vaučera, kao i određivanje predmeta oporezivanja PDV kod njihovog prenosa.

U cilju daljeg usaglašavanja sa propisima EU predložene su izmene koje se odnose na drukčije uređivanje mesta prometa dobara i mesta prometa usluga konzumacije jela i pića na licu mesta, koji se faktički vrši na brodovima, odnosno u avionima i vozovima, u toku prevoza putnika. U vezi sa navedenim, predloženo je da se mestom navedenog prometa dobara i usluga smatra mesto polaska broda, letilice ili voza, koje je prvo voznim redom planirano mesto ukrcavanja putnika. S istim ciljem, ali i u cilju eliminisanja eventualnog dvostrukog oporezivanja, odnosno dvostrukog neoporezivanja prometa usluga telekomunikacija, radijskog i televizijskog emitovanja i usluga pruženih elektronskim putem, predloženo je da se mestom sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca usluga smatra mesto određeno na osnovu kriterijuma i pretpostavki za određivanje mesta sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca tih usluga, pri čemu će se podzakonskim propisom bliže urediti navedeni kriterijum i pretpostavke. Naime, kod pružanja navedenih usluga, pre svega fizičkim licima, često je veoma teško utvrditi njihovo prebivalište ili boravište, na osnovu kojeg se određuje mesto prometa tih usluga, a koje treba da odrazi i mesto njihove potrošnje. Iz tog razloga, potrebno je stvoriti pravni osnov za donošenje podzakonskog propisa kojim će se bliže urediti kriterijum i pretpostavke za određivanje mesta prometa sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca usluga, za svrhu određivanja mesta prometa tih usluga.

Takođe, u cilju usaglašavanja sa propisima EU predlaže se i propisivanje preciznijeg definisanja prometa koji vrši strano lice u Republici Srbiji po osnovu kojeg postoji obaveza evidentiranja u sistem PDV. Reč je o prometu za koji postoji obaveza obračunavanja PDV i prometu za koji je propisano poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza.

U cilju stvaranja povoljnijih uslova za poslovanje privrednih subjekata, predlaže se da jedan od momenata za nastanak poreske obaveze, pored dana prometa i dana naplate, odnosno plaćanja avansa, bude i dan izdavanja računa za promet usluga neposredno povezanih sa uslugama prenosa, ustupanja i davanja na korišćenje autorskih i srodnih prava, patenata, licenci, zaštitnih znakova i drugih prava intelektualne svojine, nezavisno od pružaoca tih usluga, kao i za promet usluga tehničke podrške prilikom korišćenja softvera, hardvera i druge opreme na određeni vremenski period. Na taj način pojednostaviće se poslovanje pružalaca i primaoca navedenih usluga.

Povoljniji poslovni ambijent stvoriće i predložena rešenja koja se odnose na preciznije utvrđivanje procenta srazmernog poreskog odbitka, kao i ukidanje obaveze podele prethodnog poreza ako je utvrđeni procenat srazmernog poreskog odbitka najmanje 98%. Naime, za obveznike koji nabavljaju dobra i usluge za potrebe obavljanja delatnosti sa pravom i bez prava na odbitak prethodnog poreza, propisana je obaveza podele prethodnog poreza na deo koji imaju pravo i deo koji nemaju pravo da odbiju kao prethodni porez. Prilikom podele prethodnog poreza primenjuju se ekonomski kriterijumi, a ako podela nije moguća na taj način, utvrđuje se procenat srazmernog poreskog odbitka i izračunava iznos srazmernog poreskog odbitka koji obveznik ima pravo da odbije kao prethodni porez. Međutim, kako se prilikom izračunavanja procenta srazmernog poreskog odbitka uzimaju u obzir i prometi koje obveznik vrši van njegove uobičajene delatnosti, propisima EU dozvoljeno je da se pri utvrđivanju procenta srazmernog poreskog odbitka ovog obveznika isključe povremeni prometi nepokretnosti (najviše dva u toku kalendarske godine) i prometi određenih finansijskih usluga ako se obavljaju povremeno (najviše dva u toku kalendarske godine). S tim u vezi, predloženo je da se, pored prometa opreme i objekata za vršenje delatnosti, pri utvrđivanju procenta srazmernog poreskog odbitka

ne uzimaju u obzir povremeni prometi nepokretnosti i povremeni prometi usluga iz oblasti prometa novca i kapitala, kao i ulaganja u objekte za vršenje delatnosti za koje se naplaćuje naknada. Pored toga, predlaže se da u slučaju kada procenat srazmernog poreskog odbitka iznosi najmanje 98% ne postoji obaveza podele prethodnog poreza. Navedenim rešenjem omogućava se da prometi bez prava na odbitak prethodnog poreza izvršeni u manjem obimu, odnosno s vremena na vreme od strane obveznika PDV koji pretežno obavljaju delatnosti u okviru kojih vrše promete sa pravom na odbitak prethodnog poreza, nemaju uticaj na iznos prethodnog poreza.

Takođe, rešenje kojim se predlaže preciziranje pravila koja se odnose na mogućnost ispravljanja pogrešno obračunatog PDV u većem iznosu doprineće većoj pravnoj sigurnosti učenika u prometu.

Zakonom se predlaže i propisivanje poreskog oslobođenja za uvoz dobara za posebne namene, na osnovu odluke Vlade. Naime, u slučaju postojanja opravdanog interesa, predlaže se da Vlada ima ovlašćenje da donese odluku na osnovu koje bi uvoz predmetnih dobara bio oslobođen PDV.

Zakonom se predlaže i smanjenje iznosa vrednosti dobara koja strani putnici otpremaju u ličnom prtljagu koji nose sa sobom u inostranstvo sa 100 evra u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije na 6.000 dinara, uključujući PDV, po osnovu kojih mogu ostvariti povraćaj PDV. Navedeno rešenje treba da dovede do veće motivacije stranih putnika da prilikom boravka u Republici Srbiji kupuju dobra koja će otpremati u inostranstvo, a što će se pozitivno odraziti i na prihode budžeta Republike Srbije (ostvarivanje većeg prihoda obveznika PDV treba da dovede i do povećanja prihoda od direktnih poreza, pre svega poreza na dobit pravnih lica).

- *Razmatrane mogućnosti da se problemi reše i bez donošenja ovog zakona*

Nisu razmatrane mogućnosti da se cilj koji ovaj opšti akt treba da postigne ostvari i bez njegovog donošenja, imajući u vidu da je reč o izmeni zakona kojim se uređuje oporezivanje potrošnje PDV, a koji se, saglasno odredbi člana 15. stav 1. Zakona o budžetskom sistemu („Službeni glasnik RS”, br. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13-ispravka, 108/13, 142/14, 68/15-dr. zakon, 103/15, 99/16, 113/17, 95/18 i 31/19), uvodi zakonom, pa se iz tog razloga i izmene ovog zakona mogu vršiti samo zakonom.

- *Zašto je donošenje ovog zakona najbolji način za rešavanje problema*

Donošenje ovog zakona je najbolji način za rešavanje problema, iz razloga što je reč o zakonskoj materiji, koju je jedino moguće menjati odgovarajućim izmenama važećeg zakona.

Pored toga, uređivanjem poreskopravne materije ovim zakonom se daje doprinos pravnoj sigurnosti i ujedno obezbeđuje transparentnost u vođenju poreske politike. Naime, zakon je opšti pravni akt koji se objavljuje i koji stvara jednaka prava i obaveze za sve subjekte koji se nađu u istoj poreskopravnoj situaciji, čime se postiže transparentnost u njegovoj primeni.

III. OBJAŠNjENjE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENjA

Uz član 1.

Predlaže se uređivanje poreskog tretmana transakcija – prometa dobara i usluga nastalih po osnovu prenosa vrednosnih vaučera. S tim u vezi, predlaže se definisanje vrednosnog vaučera kao instrumenta za koji postoji obaveza da se prihvati kao naknada ili deo naknade za isporučena dobra ili pružene usluge, ako su dobra koja se isporučuju, odnosno usluge koje se pružaju, identitet isporučilaca tih dobara, odnosno pružalaca tih usluga i uslovi upotrebe vrednosnog vaučera naznačeni na samom vrednosnom vaučeru ili povezanoj dokumentaciji, podela vrednosnih vaučera na jednonamenske i višenamenske, kao i jasna razlika između ove dve vrste vrednosnih vaučera, uključujući i poreski tretman njihovog prenosa.

Uz član 2.

Predlaže se preciznije uređivanje poreskog dužnika.

Uz član 3.

Predlaže se preciziranje obaveze evidentiranja u sistem PDV stranih lica koja u Republici Srbiji vrše promet dobara i usluga.

Uz član 4.

Predlaže se da se za promet dobara koji se vrši na brodu, odnosno u letilici ili vozu u toku prevoza putnika, mestom prometa smatra mesto polaska broda, letilice ili voza, a da se mestom polaska u navedenim slučajevima smatra prvo voznim redom planirano mesto ukrcavanja putnika. U slučaju prevoza putnika u oba smera, predlaže se da se povratna vožnja smatra posebnim prevozom.

Uz član 5.

Predlaže se da se za promet usluga predaje jela i pića za konzumaciju na licu mesta koje se faktički pružaju na brodu, odnosno u letilici ili vozu u toku prevoza putnika, mestom prometa smatra mesto polaska broda, letilice ili voza, kao i da se mestom polaska broda, letilice i voza smatra prvo voznim redom planirano mesto ukrcavanja putnika. U slučaju prevoza putnika u oba smera, predlaže se da se povratna vožnja smatra posebnim prevozom.

Takođe, predlaže se preciziranje određivanja mesta prometa usluga pruženih fizičkim licima koja nisu poreski obveznici na osnovu mesta njihovog prebivališta ili boravišta, da se za promet usluga telekomunikacija, radijskog i televizijskog emitovanja i usluga pruženih elektronskim putem, mestom sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca usluga smatra mesto određeno na osnovu kriterijuma i pretpostavki za određivanje mesta sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca tih usluga, kao i davanje ovlašćenja ministru finansija da za svrhu određivanja mesta prometa bliže uredbi šta se smatra uslugama telekomunikacija, kao i kriterijuma i pretpostavki za određivanje mesta sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca predmetnih usluga, uključujući i način njihove primene.

Uz član 6.

Predlaže se da poreska obaveza nastaje i danom izdavanja računa za promet usluga neposredno povezanih sa uslugama prenosa, ustupanja i davanja na korišćenje autorskih i srodnih prava, patenata, licenci, zaštitnih znakova i drugih prava intelektualne svojine, nezavisno od lica koje pruža te usluge, kao i za promet usluga tehničke podrške prilikom korišćenja softvera, hardvera i druge opreme na određeni vremenski period.

Uz član 7.

Predlaže se propisivanje poreskog oslobođenja sa pravom na odbitak prethodnog poreza na promet dobara i usluga koji se vrši u okviru realizacije

infrastrukturnih projekata izgradnje autoputeva za koje je posebnim zakonom utvrđen javni interes.

Predlaže se smanjenje ukupne vrednosti dobara za koja strani putnik koji ih otprema u inostranstvo može da ostvari pravo na povraćaj PDV sa 100 evra u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije na 6.000 dinara, uključujući PDV, obaveza prodavaca – obveznika PDV da na zahtev stranih putnika izdaju dokumentaciju na osnovu koje putnici mogu ostvariti povraćaj PDV, kao i produžavanje roka za dostavljanje dokaza da je putnik otpremio dobra u inostranstvo na 12 meseci od dana otpremanja dobara.

Uz član 8.

Predlaže se da se PDV ne plaća na uvoz dobara koji se vrši u okviru realizacije infrastrukturnih projekata izgradnje autoputeva za koje je posebnim zakonom utvrđen javni interes, na uvoz dobara po osnovu popravke u garantnom roku i dobara za posebne namene, na osnovu odluke Vlade, kao i usklađivanje sa odredbama Carinskog zakona.

Uz član 9.

Predlaže se da se u promet dobara i usluga za utvrđivanje procenta srazmernog poreskog odbitka koje se vrši stavljanjem u odnos prometa dobara i usluga sa pravom na odbitak prethodnog poreza u koji nije uključen PDV i ukupnog prometa dobara i usluga u koji nije uključen PDV, izvršenog od 1. januara tekuće godine do isteka poreskog perioda za koji se podnosi poreska prijava, pored prometa opreme i objekata za vršenje delatnosti, ne uračunava ni ulaganje u objekte za vršenje delatnosti za koje se naplaćuje naknada, povremeni prometi nepokretnosti koje izvrši obveznik kojem promet nepokretnosti nije uobičajena delatnost koju obavlja, kao i povremeni prometi usluga koje se odnose na promet novca i kapitala, za koje je propisano poresko oslobođenje bez prava na odbitak prethodnog poreza. S tim u vezi, predlaže se da se povremenim prometima nepokretnosti i povremenim pružanjem usluga smatraju najviše dva prometa nepokretnosti, odnosno najviše dva prometa navedenih usluga u jednoj kalendarskoj godini.

Takođe, predlaže se da obveznik nije dužan da vrši podelu prethodnog poreza u skladu sa ovim zakonom, ako utvrđeni procenat srazmernog poreskog odbitka iznosi najmanje 98%.

Uz član 10.

Predlaže se detaljnije regulisanje mogućnosti ispravljanja pogrešno obračunatog PDV u većem iznosu.

Uz član 11.

Predlaže se da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a da će se primenjivati od 1. januara 2020. godine, osim odredaba čl. 7. i 8. i odredaba koje sadrže ovlašćenja za donošenje podzakonskih akata koje će se primenjivati od dana stupanja na snagu ovog zakona.

IV. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbediti sredstva u budžetu Republike Srbije.

V. ANALIZA EFEKATA ZAKONA

1. *Na koga će i kako će najverovatnije uticati rešenja u ovom zakonu*

Ovaj zakon će uticati na:

1) obveznike PDV koji:

- vrše prenos vrednosnih vaučera u smislu da će na osnovu jednostavnih pravila moći da utvrde u kojim situacijama se prenos vrednosnih vaučera smatra predmetom oporezivanja PDV;

U Republici Srbiji pojedini prodavci dobara, odnosno pružaoci usluga odlučuju se da svojom potrošačima omoguće ostvarivanje dodatnih pogodnosti koje motivišu potrošače i za naredne nabavke kod konkretnih lica. Često se dodatne pogodnosti manifestuju prenosom - predajom vaučera ili kartica čijom upotrebom njihovi imaoči stiču različita prava, što po prirodi stvari dovodi i do pitanja nastanka predmeta oporezivanja PDV. S tim u vezi, uspostavljanje pravila koja se odnose na prenos vrednosnih vaučera olakšaće poslovanje prodavcima dobara, odnosno pružaocima usluga u smislu preciziranja PDV tretmana ovakvog načina poslovanja.

- vrše promet dobara i usluga u okviru realizacije infrastrukturnih projekata izgradnje autoputeva za koje je posebnim zakonom utvrđen javni interes, iz razloga što se za taj promet propisuje poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza;

- vrše promet dobara stranim putnicima koji otpremaju dobra u inostranstvo u ličnom prtljagu, za nekomercijalne svrhe, iz razloga povećanja obima prometa na koji se može primeniti poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza;

Smanjenje iznosa vrednosti dobara koja strani putnici otpremaju u ličnom prtljagu koji nose sa sobom u inostranstvo sa 100 evra u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije na 6.000 dinara, uključujući PDV, po osnovu kojih mogu ostvariti povraćaj PDV, dovešće do veće motivacije stranih putnika da prilikom boravka u Republici Srbiji kupuju dobra koja će otpremati u inostranstvo. Na taj način povećaće se obim prometa za koji obveznici PDV – prodavci dobara stranim putnicima mogu da ostvare poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza.

- obavljaju delatnost sa pravom i bez prava na odbitak prethodnog poreza, iz razloga što neće imati obavezu podele prethodnog poreza ako utvrđeni procenat srazmernog poreskog odbitka iznosi najmanje 98%;

- vrše promet dobara i promet usluga jela i pića za konzumaciju na licu mesta na brodu, odnosno letelici ili vozu, u toku prevoza putnika, iz razloga što se propisuju nova pravila za određivanje mesta tog prometa,

2) učesnike u prometu usluga tehničke podrške prilikom korišćenja softvera, hardvera i druge opreme na određeni vremenski period (obveznike PDV i poreske dužnike za promet stranih lica koja se nisu evidentirala za obavezu plaćanja PDV u Republici Srbiji), iz razloga što će poreska obaveza za navedene usluge nastajati i danom izdavanja računa,

3) strane poreske obveznike koji vrše promet dobara i usluga u Republici, iz razloga preciznijeg definisanja prometa za svrhu evidentiranja u sistem PDV;

4) strane putnike koji otpremaju dobra u inostranstvo u ličnom prtljagu, za nekomercijalne svrhe, iz razloga smanjenja ukupne vrednosti isporučenih dobara po osnovu čijeg otpremanja u inostranstvo mogu ostvariti pravo na povraćaj PDV.

Smanjenje iznosa vrednosti dobara koja strani putnici otpremaju u ličnom prtljagu koji nose sa sobom u inostranstvo sa 100 evra u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije na 6.000 dinara, uključujući PDV, po osnovu kojih mogu ostvariti povraćaj PDV, dovešće do veće motivacije stranih putnika da prilikom boravka u Republici Srbiji kupuju dobra koja će otpremati u inostranstvo.

2. Kakve troškove će primena ovog zakona stvoriti građanima i privredi (naročito malim i srednjim pravnim licima)

Primena ovog zakona ne bi trebalo da stvori dodatne troškove građanima i privredi.

3. Da li su pozitivne posledice donošenja ovog zakona takve da opravdavaju troškove koje će on stvoriti

S obzirom da primena ovog zakona ne bi trebalo da stvori dodatne troškove, nije potrebno posebno obrazlagati da li su pozitivne posledice donošenja zakona takve da opravdavaju troškove koje će on stvoriti.

Nezavisno od navedenog, ukazujemo da su pozitivne posledice ovog zakona objašnjene u ovom obrazloženju, u delu II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA - Problemi koje bi ovaj zakon trebalo da reši, odnosno ciljevi koji se ovim zakonom postižu.

4. Da li se ovim zakonom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurenčija

Ovaj zakon nema uticaj na stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i na tržišnu konkurenčiju.

5. Da li su sve zainteresovane strane imale priliku da se izjasne o zakonu

Ovaj zakon je u postupku pripreme dostavljen nadležnim organima.

Pored toga, u pogledu odredaba Zakona koje se odnose na detaljnije regulisanje mesta prometa usluga telekomunikacija, radijskog i televizijskog emitovanja i usluga pruženih elektronskim putem ostvarena je saradnja sa Američkom agencijom za međunarodni razvoj (USAID). S tim u vezi, dana 3. septembra 2019. godine na Pravnom fakultetu Univerziteta u Beogradu, na inicijativu Američke agencije za međunarodni razvoj (USAID), a u organizaciji Srpskog fiskalnog društva, održan je skup na navedenu temu kojem su prisustvovali predstavnici Ministarstva finansija, privrednih subjekata i stručne javnosti. Navedena inicijativa podržana je od strane učesnika.

6. Koje će se mere tokom primene ovog zakona preduzeti da bi se ostvarilo ono što se donošenjem ovog zakona namerava

Ministarstvo finansija je nadležno za sprovođenje ovog zakona, za njegovu ujednačenu primenu na teritoriji Republike Srbije, kao i za davanje mišljenja u vezi njegove primene.

U cilju adekvatnog sprovođenja ovog zakona, ministar finansija će blagovremeno doneti podzakonske propise kojima će se bliže urediti određena pitanja.

Posebno ističemo, da će se periodičnim publikovanjem Biltena službenih objašnjenja i stručnih mišljenja za primenu finansijskih propisa, kao i na drugi pogodan način, dodatno obezbediti transparentnost, informisanost i dostupnost informacija, kako bi se i na ovaj način doprinelo ostvarivanju ciljeva postavljenih donošenjem zakona.

VI. PREGLED ODREDBA KOJE SE MENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

VREDNOSNI VAUČERI

ČLAN 7A

VREDNOSNI VAUČER, U SMISLU OVOG ZAKONA, JE INSTRUMENT ZA KOJI POSTOJI OBAVEZA DA SE PRIHVATI KAO NAKNADA ILI DEO NAKNADE

ZA ISPORUČENA DOBRA ILI PRUŽENE USLUGE, AKO SU DOBRA KOJA SE ISPORUČUJU, ODNOSNO USLUGE KOJE SE PRUŽAJU, IDENTITET ISPORUČILACA TIH DOBARA, ODNOSNO PRUŽALACA TIH USLUGA I USLOVI UPOTREBE VREDNOSNOG VAUČERA NAZNAČENI NA SAMOM VREDNOSNOM VAUČERU ILI POVEZANOJ DOKUMENTACIJI (U DALJEM TEKSTU: VREDNOSNI VAUČER).

VREDNOSNI VAUČER MOŽE BITI JEDNONAMENSKI I VIŠENAMENSKI.

JEDNONAMENSKIM VREDNOSNIM VAUČEROM IZ STAVA 2. OVOG ČLANA SMATRA SE VREDNOSNI VAUČER ZA KOJI SU MESTO ISPORUKE DOBARA, ODNOSNO MESTO PRUŽANJA USLUGA NA KOJE SE VREDNOSNI VAUČER ODNOSI I IZNOS PDV KOJI SE ZA PROMET TIH DOBARA, ODNOSNO USLUGA OBRAČUNAVA I PLAĆA U SKLADU SA OVIM ZAKONOM POZNATI U TRENTUKU IZDAVANJA VREDNOSNOG VAUČERA.

VIŠENAMENSKI VREDNOSNI VAUČER IZ STAVA 2. OVOG ČLANA JE VREDNOSNI VAUČER KOJI NIJE JEDNONAMENSKI VREDNOSNI VAUČER IZ STAVA 3. OVOG ČLANA.

VREDNOSNI VAUČER MOŽE BITI U FIZIČKOM ILI ELEKTRONSKOM OBLIKU.

VREDNOSNIM VAUČEROM NE SMATRA SE INSTRUMENT KOJI IMAOCU DAJE PRAVO NA POPUST PRI NABAVCI DOBARA, ODNOSNO USLUGA, A KOJI NE UKLJUČUJE PRAVO NA NABAVKU DOBARA, ODNOSNO USLUGA, KAO NI PREVOZNE KARTE, ULAZNICE, POŠTANSKE MARKE I SL.

ČLAN 7B

SVAKI PRENOS JEDNONAMENSKOG VREDNOSNOG VAUČERA KOJI IZVRŠI PORESKI OBVEZNIK U SVOJE IME SMATRA SE ISPORUKOM DOBARA, ODNOSNO PRUŽANJEM USLUGA NA KOJE SE VREDNOSNI VAUČER ODNOSI. STVARNA ISPORUKA DOBARA ILI STVARNO PRUŽANJE USLUGA U ZAMENU ZA JEDNONAMENSKI VREDNOSNI VAUČER, KOJI JE ISPORUČILAC PRIHVATIO KAO NAKNADU ILI DEO NAKNADE, NE SMATRAJU SE NEZAVISNOM TRANSAKCIJOM.

AKO JE PRENOS JEDNONAMENSKOG VREDNOSNOG VAUČERA OBAVIO PORESKI OBVEZNIK U IME DRUGOG PORESKOG OBVEZNIKA, TAJ PRENOS SMATRA SE ISPORUKOM DOBARA, ODNOSNO PRUŽANJEM USLUGA NA KOJE SE VREDNOSNI VAUČER ODNOSI, A KOJE JE IZVRŠIO PORESKI OBVEZNIK U ČIJE IME JE IZVRŠEN PRENOS JEDNONAMENSKOG VAUČERA.

KADA STVARNI ISPORUČILAC DOBARA, ODNOSNO PRUŽALAC USLUGA I PORESKI OBVEZNIK KOJI JE, DELUJUĆI U SVOJE IME, IZDAO JEDNONAMENSKI VREDNOSNI VAUČER, NISU ISTA LICA, SMATRA SE DA JE STVARNI ISPORUČILAC DOBARA, ODNOSNO PRUŽALAC USLUGA IZVRŠIO PROMET DOBARA, ODNOSNO USLUGA POVEZANIH S TIM VREDNOSnim VAUČEROM PORESKOM OBVEZNIKU KOJI JE IZDAO JEDNONAMENSKI VREDNOSNI VAUČER.

ČLAN 7V

STVARNA ISPORUKA DOBARA, ODNOSNO PRUŽANJE USLUGA U ZAMENU ZA VIŠENAMENSKI VREDNOSNI VAUČER KOJI JE ISPORUČILAC DOBARA, ODNOSNO PRUŽALAC USLUGA PRIHVATIO KAO NAKNADU ILI DEO NAKNADE ZA TAJ PROMET OPOREZUJE SE PDV U SKLADU SA OVIM ZAKONOM, DOK SVAKI PRETHODNI PRENOS TOG VIŠENAMENSKOG VREDNOSNOG VAUČERA NIJE PREDMET OPOREZIVANJA PDV.

AKO PRENOS VIŠENAMENSKOG VREDNOSNOG VAUČERA IZVRŠI PORESKI OBVEZNIK KOJI NIJE PORESKI OBVEZNIK KOJI VRŠI STVARNU

ISPORUKU DOBARA, ODNOSNO PRUŽANJE USLUGA U SKLADU SA STAVOM 1. OVOG ČLANA, SMATRA SE DA PRENOSILAC VIŠENAMENSKOG VREDNOSNOG VAUČERA PRUŽA USLUGE DISTRIBUCIJE, REKLAME ILI DRUGE USLUGE KOJE SE OPOREZUJU PDV U SKLADU SA OVIM ZAKONOM.

Član 10.

Poreski dužnik, u smislu ovog zakona, je:

- 1) obveznik koji vrši oporezivi promet dobara i usluga, osim kada obavezu plaćanja PDV u skladu sa ovim članom ima drugo lice;
- 2) brisana („Službeni glasnik RS”, broj 83/15)
- 3) primalac dobara i usluga, ako strano lice nije obveznik PDV u Republici, nezavisno od toga da li u Republici ima stalnu poslovnu jedinicu i da li je ta stalna poslovna jedinica obveznik PDV u Republici;
- 4) lice koje u računu ili drugom dokumentu koji služi kao račun (u daljem tekstu: račun) iskaže PDV, a nije obveznik PDV ili nije izvršilo promet dobara i usluga DA ZA TO NIJE IMALO OBAVEZU U SKLADU SA OVIM ZAKONOM;
- 5) lice koje uvozi dobro.

Izuzetno od stava 1. tačka 1) ovog člana, poreski dužnik je:

- 1) primalac dobara ili usluga, obveznik PDV, za promet sekundarnih sirovina i usluga koje su neposredno povezane sa tim dobrima, izvršen od strane drugog obveznika PDV;
- 2) primalac dobara, obveznik PDV, za promet građevinskih objekata i ekonomski deljivih celina u okviru tih objekata, uključujući i vlasničke udele na tim dobrima, izvršen od strane drugog obveznika PDV, u slučaju kada je ugovorom na osnovu kojeg se vrši promet tih dobara predviđeno da će se na taj promet obračunati PDV u skladu sa ovim zakonom;
- 3) primalac dobara i usluga iz oblasti građevinarstva, obveznik PDV, odnosno lice iz člana 9. stav 1. ovog zakona, za promet izvršen od strane obveznika PDV;
- 4) primalac električne energije i prirodnog gasa koji se isporučuju preko prenosne, transportne i distributivne mreže, obveznik PDV koji je ova dobra nabavio radi dalje prodaje, za promet električne energije i prirodnog gasa izvršen od strane drugog obveznika PDV;
- 5) primalac dobara ili usluga, obveznik PDV, za promet izvršen od strane drugog obveznika PDV, i to kod prometa:

(1) hipotekovane nepokretnosti kod realizacije hipoteke u skladu sa zakonom kojim se uređuje hipoteka;

(2) predmeta založnog prava kod realizacije ugovora o zalozi u skladu sa zakonom kojim se uređuje založno pravo na pokretnim stvarima;

(3) dobara ili usluga nad kojima se sprovodi izvršenje u izvršnom postupku u skladu sa zakonom;

6) sticalac imovine ili dela imovine čiji je prenos izvršen u skladu sa članom 6. stav 1. tačka 1) ovog zakona, posle čijeg prenosa su prestali uslovi iz člana 6. stav 1. tačka 1) ovog zakona.

ZА PROMET DOBARA I USLUGA IZ STAVA 2. OVOG ČLANA, KOJI SE VRŠI IZMEĐU OBVEZNIKA PDV, PRAVILA ZA ODREĐIVANJE PORESKOG DUŽNIKA IZ STAVA 2. OVOG ČLANA PRIMENJUJU SE ISKLJUČIVO AKO JE TAJ PROMET IZVRŠEN IZMEĐU OBVEZNIKA PDV EVIDENTIRANIH ZA OBAVEZU PLAĆANJA PDV U SKLADU SA OVIM ZAKONOM.

Izuzetno od stava 1. tačka 3) ovog člana, kada strano lice vrši promet dobara i usluga u Republici licu koje nije obveznik PDV, osim licu iz člana 9. stav 1. ovog zakona, a naknadu za taj promet dobara i usluga u ime i za račun stranog lica naplaćuje obveznik PDV, poreski dužnik za taj promet je obveznik PDV koji naplaćuje naknadu.

Ministar bliže uređuje šta se smatra sekundarnim sirovinama, uslugama koje su neposredno povezane sa sekundarnim sirovinama i dobrima i uslugama iz oblasti građevinarstva iz stava 2. tač. 1) i 3) ovog člana.

Član 10a

Strano lice koje vrši oporezivi promet dobara i usluga u Republici VRŠI PROMET DOBARA I USLUGA ZA KOJI POSTOJI OBAVEZA OBRAČUNAVANJA PDV, ODNOSNO PROMET DOBARA I USLUGA ZA KOJI JE PROPISANO PORESKO OSLOBOĐENJE SA PRAVOM NA ODBITAK PRETHODNOG POREZA U SKLADU SA OVIM ZAKONOM dužno je da odredi poreskog punomoćnika i da se evidentira za obavezu plaćanja PDV, nezavisno od iznosa tog prometa u prethodnih 12 meseci, ako ovim zakonom nije drukčije uređeno.

Strano lice koje u Republici vrši oporezivi promet dobara i usluga PROMET DOBARA I USLUGA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA isključivo obveznicima PDV, odnosno licima iz člana 9. stav 1. ovog zakona, kao i promet usluga prevoza putnika autobusima za koje se kao osnovica za obračunavanje PDV utvrđuje prosečna naknada prevoza za svaki pojedinačni prevoz, u skladu sa ovim zakonom, nije dužno da u Republici odredi poreskog punomoćnika i da se evidentira za obavezu plaćanja PDV.

Strano lice iz stava 1. ovog člana može da odredi samo jednog poreskog punomoćnika.

Poreski punomoćnik stranog lica može biti fizičko lice, uključujući i preduzetnika, odnosno pravno lice, koje ima prebivalište, odnosno sedište u Republici, koje je evidentirani obveznik PDV najmanje 12 meseci pre podnošenja zahteva za odobravanje poreskog punomoćstva, koje na dan podnošenja zahteva nema dospele, a neplaćene obaveze za javne prihode po osnovu obavljanja delatnosti koje utvrđuje Poreska uprava i kojem je nadležni poreski organ, na osnovu podnetog zahteva za odobrenje poreskog punomoćstva uz koji je priložena propisana dokumentacija (u daljem tekstu: zahtev za poresko punomoćstvo), rešenjem odobrio poresko punomoćstvo.

Poreski punomoćnik stranog lica ne može biti stalna poslovna jedinica tog stranog lica.

Poreski punomoćnik stranog lica u ime i za račun tog stranog lica obavlja sve poslove u vezi sa ispunjavanjem obaveza i ostvarivanjem prava koje strano lice u skladu sa ovim zakonom ima kao obveznik PDV (podnošenje evidencione prijave, obračunavanje PDV, izdavanje računa, podnošenje poreskih prijava, plaćanje PDV i drugo).

Nadležni poreski organ neće izdati odobrenje za poresko punomoćstvo licu koje je pravosnažno osuđeno za poresko krivično delo.

Nadležni poreski organ ukinuće odobrenje za poresko punomoćstvo licu koje je pravosnažno osuđeno za poresko krivično delo.

U slučaju ukidanja odobrenja za poresko punomoćstvo iz stava 8. ovog člana, odnosno prestanka poreskog punomoćstva po drugom osnovu, nastupaju sve pravne posledice brisanja iz evidencije za PDV u smislu ovog zakona, osim ako strano lice u roku od 15 dana od dana ukidanja odobrenja za poresko punomoćstvo, odnosno prestanka poreskog punomoćstva po drugom osnovu, ne odredi drugog punomoćnika i u istom roku taj punomoćnik ne podnese zahtev za poresko punomoćstvo nadležnom poreskom organu.

Ako nadležni poreski organ ne odobri poresko punomoćstvo punomoćniku iz stava 9. ovog člana, nastupaju sve pravne posledice iz tog stava.

U slučaju opoziva, odnosno otkaza punomoćja, poresko punomoćstvo prestaje danom kada je nadležni poreski organ primio obaveštenje o opozivu, odnosno otkazu punomoćja, upućenog od strane lica čije je punomoćstvo prestalo opozivom, odnosno otkazom.

Poreski punomoćnik stranog lica solidarno odgovara za sve obaveze stranog lica kao obveznika PDV, uključujući i obaveze po osnovu brisanja iz evidencije za PDV, a naročito za plaćanje PDV, kazni i kamata u vezi sa dugom po osnovu PDV.

Akt za izvršavanje ovog člana doneće ministar.

Član 11.

Mesto prometa dobara je mesto:

1) u kojem se dobro nalazi u trenutku slanja ili prevoza do primaoca ili, po njegovom nalogu, do trećeg lica, ako dobro šalje ili prevozi isporučilac, primalac ili treće lice, po njegovom nalogu;

2) ugradnje ili montaže dobra, ako se ono ugrađuje ili montira od strane isporučioca ili, po njegovom nalogu, od strane trećeg lica;

3) u kojem se dobro nalazi u trenutku isporuke, ako se dobro isporučuje bez otpreme, odnosno prevoza;

4) u kojem primalac električne energije, prirodnog gasa i energije za grejanje, odnosno hlađenje, čija se isporuka vrši preko prenosne, transportne i distributivne mreže, a koji je ova dobra nabavio radi dalje prodaje, ima sedište ili stalnu poslovnu jedinicu kojima se dobra isporučuju;

5) prijema vode, električne energije, prirodnog gasa i energije za grejanje, odnosno hlađenje, za krajnju potrošnju.

U slučaju prometa dobara u okviru komisionih ili konsignacionih poslova, mesto prometa dobara od strane komisionara ili konsignatera određuje se, u skladu sa stavom 1. ovog člana, i za isporuku komisionaru ili konsignateru.

IZUZETNO OD STAVA 1. TAČKA 3) OVOG ČLANA, AKO SE PROMET DOBARA VRŠI NA BRODU, ODNOSENOSTI U LETILICI ILI VOZU U TOKU PREVOZA PUTNIKA, MESTOM PROMETA SMATRA SE MESTO POLASKA BRODA, LETILICE ILI VOZA.

AKO SE PREVOZ PUTNIKA VRŠI U OBA SMERA, POV RATNA VOŽNJA SMATRA SE POSEBNIM PREVOZOM.

MESTOM POLASKA IZ STAVA 3. OVOG ČLANA SMATRA SE PRVO VOZNIM REDOM PLANIRANO MESTO UKRCAVANJA PUTNIKA.

Član 12.

Ovim članom određuje se poreski obveznik isključivo za svrhu primene pravila koja se odnose na određivanje mesta prometa usluga.

Kada uslugu pruža lice koje je obveznik PDV u skladu sa ovim zakonom, poreskim obveznikom kojem se pruža usluga smatra se:

1) svako lice koje obavlja delatnost kao trajnu aktivnost bez obzira na cilj obavljanja te delatnosti;

2) pravna lica, državni organi, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave sa sedištem u Republici;

3) strana pravna lica, državni organi, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave, registrovani za plaćanje poreza na potrošnju u državi u kojoj imaju sedište.

Kada uslugu pruža strano lice koje se nije evidentiralo za obavezu plaćanja PDV u skladu sa ovim zakonom, poreskim obveznikom kojem se pruža usluga smatra se:

1) svako lice koje obavlja delatnost kao trajnu aktivnost bez obzira na cilj obavljanja te delatnosti;

2) pravna lica, državni organi, organi teritorijalne autonomije i lokalne samouprave.

Ako se promet usluga vrši poreskom obvezniku, mestom prometa usluga smatra se mesto u kojem primalac usluga ima sedište ili stalnu poslovnu jedinicu ako se promet usluga vrši stalnoj poslovnoj jedinici koja se ne nalazi u mestu u kojem

primalac usluga ima sedište, odnosno mesto u kojem primalac usluga ima prebivalište ili boravište.

Ako se promet usluga vrši licu koje nije poreski obveznik, mestom prometa usluga smatra se mesto u kojem pružalac usluga ima sedište ili stalnu poslovnu jedinicu ako se promet usluga vrši iz stalne poslovne jedinice koja se ne nalazi u mjestu u kojem pružalac usluga ima sedište, odnosno mesto u kojem pružalac usluga ima prebivalište ili boravište.

Izuzetno od st. 4. i 5. ovog člana, mestom prometa usluga:

1) u vezi sa nepokretnostima, uključujući i usluge posredovanja kod prometa nepokretnosti, smatra se mesto u kojem se nalazi nepokretnost;

2) prevoza lica, smatra se mesto gde se obavlja prevoz, a ako se prevoz obavlja i u Republici i u inostranstvu, odredbe ovog zakona primenjuju se samo na deo prevoza izvršen u Republici;

3) prevoza dobara koja se pruža licu koje nije poreski obveznik, smatra se mesto gde se obavlja prevoz, a ako se prevoz obavlja i u Republici i u inostranstvu, odredbe ovog zakona primenjuju se samo na deo prevoza izvršen u Republici;

4) smatra se mesto gde su usluge stvarno pružene, ako se radi o:

(1) uslugama koje se odnose na prisustvovanje kulturnim, umjetničkim, sportskim, naučnim, obrazovnim, zabavnim ili sličnim događajima (sajmovi, izložbe i dr.), uključujući i pomoćne usluge u vezi sa prisustvovanjem tim događajima;

(2) uslugama organizatora događaja iz podtačke (1) ove tačke, pruženih licu koje nije poreski obveznik;

(3) pomoćnim uslugama u vezi sa prevozom, kao što su utovar, istovar, pretovar i slično, pruženih licu koje nije poreski obveznik;

(4) uslugama procene pokretnih stvari, odnosno radova na pokretnim stvarima pruženih licu koje nije poreski obveznik;

(5) uslugama predaje jela i pića za konzumaciju na licu mesta;

5) iznajmljivanja prevoznih sredstava na kraći vremenski period, smatra se mesto u kojem se prevozno sredstvo stvarno stavlja na korišćenje primaocu usluge;

6) iznajmljivanja prevoznih sredstava, osim iz tačke 5) ovog stava, pruženih licu koje nije poreski obveznik, smatra se mesto u kojem to lice ima sedište, prebivalište ili boravište;

7) koje se pružaju licu koje nije poreski obveznik, smatra se mesto sedišta, prebivališta ili boravišta primaoca usluga, ako se radi o uslugama:

(1) prenosa, ustupanja i davanja na korišćenje autorskih i srodnih prava, prava na patente, licence, zaštitne znakove i druga prava intelektualne svojine;

(2) oglašavanja;

(3) savetnika, inženjera, advokata, revizora i sličnih usluga, kao i prevodilaca za usluge prevođenja, uključujući i prevođenje u pisanim oblicima;

(4) obrade podataka i ustupanja, odnosno davanja informacija, uključujući i informacije o poslovnim postupcima i iskustvu;

(5) preuzimanja obaveze da se u potpunosti ili delimično odustane od obavljanja neke delatnosti ili od korišćenja nekog prava iz ove tačke;

(6) bankarskog i finansijskog poslovanja i poslovanja u oblasti osiguranja, uključujući reosiguranje, osim iznajmljivanja sefova;

(7) stavljanja na raspolaganje osoblja;

(8) iznajmljivanja pokretnih stvari, osim prevoznih sredstava;

(9) omogućavanja pristupa mreži prirodnog gasa, mreži za prenos električne energije i mreži za grejanje, odnosno hlađenje, transporta i distribucije putem tih mreža, kao i drugih usluga koje su neposredno povezane sa tim uslugama;

(10) telekomunikacija;

(11) radijskog i televizijskog emitovanja;

(12) pruženih elektronskim putem;

8) posredovanja kod prometa dobara ili usluga koja se pruža licu koje nije poreski obveznik, smatra se mesto u kojem je izvršen promet dobara ili usluga koji je predmet posredovanja.

Mesto prometa usluge posredovanja koja se pruža poreskom obvezniku, osim usluga posredovanja iz stava 6. tačka 1) ovog člana, određuje se u skladu sa stavom 4. ovog člana.

Kraćim vremenskim periodom iz stava 6. tačka 5) ovog člana smatra se neprekidni vremenski period koji nije duži od 30 dana, a ako se radi o plovilima od 90 dana.

IZUZETNO OD STAVA 6. TAČKA 4) PODTAČKA (5) OVOG ČLANA, AKO SE USLUGE PREDAJE JELA I PIĆA ZA KONZUMACIJU NA LICU MESTA FAKTIČKI PRUŽAJU NA BRODU, ODNOSENTO U LETILICI ILI VOZU U TOKU PREVOZA PUTNIKA, MESTOM PROMETA SMATRA SE MESTO POLASKA BRODA, LETILICE ILI VOZA.

AKO SE PREVOZ PUTNIKA VRŠI U OBA SMERA, POV RATNA VOŽNJA SMATRA SE POSEBNIM PREVOZOM.

MESTOM POLASKA IZ STAVA 9. OVOG ČLANA SMATRA SE PRVO VOZNIM REDOM PLANIRANO MESTO UKRCAVANJA PUTNIKA.

AKO PREBIVALIŠTE I BORAVIŠTE PRUŽAOCA, ODNOSENTO PRIMAOCU USLUGE NISU U ISTOM MESTU, MESTO PROMETA USLUGE ODREĐUJE SE PREMA MESTU BORAVIŠTA.

ZA PROMET USLUGA TELEKOMUNIKACIJA, RADIJSKOG I TELEVIZIJSKOG EMITOVAЊA I USLUGA PRUŽENIH ELEKTRONSKIM PUTEM, MESTOM SEDIŠTA, STALNE POSLOVNE JEDINICE, PREBIVALIŠTA ILI BORAVIŠTA PRIMAOCU USLUGA SMATRA SE MESTO ODREĐENO NA OSNOVU KRITERIJUMA I PREPOSTAVKI ZA ODREĐIVANJE MESTA SEDIŠTA, STALNE POSLOVNE JEDINICE, PREBIVALIŠTA ILI BORAVIŠTA PRIMAOCU TIH USLUGA.

~~Ministar bliže uređuje šta se smatra uslugama iz stava 6. tačka 1), tačka 4), podtačka (5), prevoznim sredstvima iz tač. 5), 6) i tačka 7) podtačka (8), kao i uslugama iz tačke 7) podtačka (12) ovog člana.~~

MINISTAR BLIŽE UREĐUJE ŠTA SE SMATRA USLUGAMA IZ STAVA 6. TAČKA 1), TAČKA 4) PODTAČKA (5), PREVOZNIM SREDSTVIMA IZ TAČ. 5), 6) I TAČKA 7) PODTAČKA (8), USLUGAMA IZ TAČKE 7) PODTAČ. (10) I (12) OVOG ČLANA, KAO I KRITERIJUM I PREPOSTAVKE ZA ODREĐIVANJE MESTA SEDIŠTA, STALNE POSLOVNE JEDINICE, PREBIVALIŠTA ILI BORAVIŠTA PRIMAOCU USLUGA IZ STAVA 13. OVOG ČLANA, UKLJUČUJUĆI I NAČIN NJIHOVE PRIMENE.”.

Član 16.

Poreska obaveza nastaje danom kada se najranije izvrši jedna od sledećih radnji:

- 1) promet dobara i usluga;
- 2) naplata, odnosno plaćanje ako je naknada ili deo naknade naplaćen, odnosno plaćen u novcu pre prometa dobara i usluga;
- 2a) izdavanje računa kod usluga iz člana 5. stav 3. tačka 1) ovog zakona, uključujući i usluge neposredno povezane sa tim uslugama koje pruža isto lice USLUGA NEPOSREDNO POVEZANIH SA TIM USLUGAMA, KAO I USLUGA TEHNIČKE PODRŠKE PRILIKOM KORIŠĆENJA SOFTVERA, HARDVERA I DRUGE OPREME NA ODREĐENI VREMENSKI PERIOD;
- 3) nastanak obaveze plaćanja carinskog duga, kod uvoza dobara, a ako te obaveza nema, danom u kojem bi nastala obaveza plaćanja tog duga.

Član 24.

PDV se ne plaća na:

- 1) prevozne i ostale usluge, koje su povezane sa uvozom dobara, ako je vrednost tih usluga sadržana u osnovici iz člana 19. stav 2. ovog zakona;
- 2) promet dobara koja obveznik ili treće lice, po njegovom nalogu, šalje ili otprema u inostranstvo;
- 3) promet dobara koja inostrani primalac ili treće lice, po njegovom nalogu, šalje ili otprema u inostranstvo;
- 4) promet dobara koja putnik otprema u inostranstvo u ličnom prtljagu, za nekomercijalne svrhe, ako:
 - (1) putnik u Republici nema prebivalište ni boravište,
 - (2) se dobra otpremaju pre isteka tri kalendarska meseca po isteku kalendarskog meseca u kojem je izvršen promet dobara,
 - (3) je ukupna vrednost isporučenih dobara ~~veća od 100 EUR, u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije JEDNAKA ILI VEĆA OD 6.000 DINARA, uključujući PDV,~~
 - (4) obveznik PDV poseduje dokaze da je putnik otpremio dobra u inostranstvo;
- 5) unos dobara u slobodnu zonu, prevozne i druge usluge korisnicima slobodnih zona koje su neposredno povezane sa tim unosom i promet dobara i usluga u slobodnoj zoni, za koje bi obveznik - korisnik slobodne zone imao pravo na odbitak prethodnog poreza kada bi ta dobra ili usluge nabavljao za potrebe obavljanja delatnosti van slobodne zone;
- 5a) promet dobara koja se unoše u slobodnu zonu, prevozne i druge usluge koje su neposredno povezane sa tim unosom i promet dobara u slobodnoj zoni, koji se vrši stranom licu koje ima zaključen ugovor sa obveznikom PDV - korisnikom slobodne zone da ta dobra ugraditi u dobra namenjena otpremaju u inostranstvo;
- 6) promet dobara koja su u postupku carinskog skladištenja;
- 6a) otpremanje dobara u slobodne carinske prodavnice otvorene na vazduhoplovnim pristaništima otvorenim za međunarodni saobraćaj na kojima je organizovana pasoška i carinska kontrola radi prodaje putnicima u skladu sa carinskim propisima (u daljem tekstu: slobodne carinske prodavnice), kao i na isporuku dobara iz slobodnih carinskih prodavnica;
- 7) usluge radova na pokretnim dobrima nabavljenim od strane inostranog primaoca usluge u Republici, ili koja su uvezena radi oplemenjivanja, opravke ili ugradnje, a koja posle oplemenjivanja, opravke ili ugradnje, isporučilac usluge, inostrani primalac ili treće lice, po njihovom nalogu, prevozi ili otprema u inostranstvo;
- 8) prevozne i ostale usluge koje su u vezi sa izvozom, tranzitom ili privremenim uvozom dobara, osim usluga koje su oslobođene od PDV bez prava na poreski odbitak u skladu sa ovim zakonom;
- 9) usluge međunarodnog prevoza lica u vazdušnom saobraćaju, s tim što za nerezidentno vazduhoplovno predužeće poresko oslobođenje važi samo u slučaju uzajamnosti;
- 10) isporuke letilica, servisiranje, popravke, održavanje, čarterisanje i iznajmljivanje letilica, koje se pretežno koriste uz naknadu u međunarodnom vazdušnom saobraćaju, kao i isporuke, iznajmljivanje, popravke i održavanje dobara namenjenih opremanju tih letilica;
- 11) promet dobara i usluga namenjenih neposrednim potrebama letilica iz tačke 10) ovog stava;
- 12) usluge međunarodnog prevoza lica brodovima u rečnom saobraćaju, s tim što za nerezidentno predužeće koje vrši međunarodni prevoz lica brodovima u rečnom saobraćaju, poresko oslobođenje važi samo u slučaju uzajamnosti;
- 13) isporuke brodova, servisiranje, popravke, održavanje i iznajmljivanje brodova, koji se pretežno koriste uz naknadu u međunarodnom rečnom saobraćaju, kao i isporuke, iznajmljivanje, popravke i održavanje dobara namenjenih opremanju tih brodova;

14) promet dobara i usluga namenjenih neposrednim potrebama brodova iz tačke 13) ovog stava;

15) isporuke zlata Narodnoj banci Srbije;

16) dobra i usluge namenjene za:

(1) službene potrebe diplomatskih i konzularnih predstavnštava;

(2) službene potrebe međunarodnih organizacija, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom;

(3) lične potrebe stranog osoblja diplomatskih i konzularnih predstavnštava, uključujući i članove njihovih porodica;

(4) lične potrebe stranog osoblja međunarodnih organizacija, uključujući članove njihovih porodica, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom;

16a) promet dobara i usluga koji se vrši u skladu sa ugovorima o donaciji zaključenim sa državnom zajednicom Srbija i Crna Gora, odnosno Republikom, ako je tim ugovorom predviđeno da se iz dobijenih novčanih sredstava neće plaćati troškovi poreza, u delu koji se finansira dobijenim novčanim sredstvima osim ako ratifikovanim međunarodnim ugovorom nije drukčije predviđeno;

16b) promet dobara i usluga koji se vrši u skladu sa ugovorima o kreditu, odnosno zajmu, zaključenim između državne zajednice Srbija i Crna Gora, odnosno Republike i međunarodne finansijske organizacije, odnosno druge države, kao i između treće strane i međunarodne finansijske organizacije, odnosno druge države u kojem se Republika Srbija pojavljuje kao garant, odnosno kontragrant, u delu koji se finansira dobijenim novčanim sredstvima, ako je tim ugovorima predviđeno da se iz dobijenih novčanih sredstava neće plaćati troškovi poreza;

16v) promet dobara i usluga koji se vrši na osnovu međunarodnih ugovora, ako je tim ugovorima predviđeno poresko oslobođenje, osim međunarodnih ugovora iz tač. 16a) i 16b) ovog stava;

16G) PROMET DOBARA I USLUGA KOJI SE VRŠI U OKVIRU REALIZACIJE INFRASTRUKTURNIH PROJEKATA IZGRADNJE AUTOPUTEVA ZA KOJE JE POSEBNIM ZAKONOM UTVRĐEN JAVNI INTERES;

17) usluge posredovanja koje se odnose na promet dobara i usluga iz tač. 1) - 16) ovog stava.

Poresko oslobođenje iz stava 1. ovog člana primenjuje se i ako je naknada, odnosno deo naknade naplaćen pre izvršenog prometa.

Poresko oslobođenje iz stava 1. tačka 3) ovog člana ne odnosi se na promet dobara koja inostrani primalac sam preveze radi opremanja ili snabdevanja sportskih čamaca, sportskih aviona i ostalih prevoznih sredstava za privatne potrebe.

OBVEZNIK PDV KOJI JE IZVRŠIO PROMET DOBARA PUTNIKU IZ STAVA 1. TAČKA 4) OVOG ČLANA DUŽAN JE DA NA NJEGOV ZAHTEV IZDA DOKUMENTACIJU NA OSNOVU KOJE PUTNIK MOŽE OSTVARITI POVRAĆAJ PDV U SKLADU SA OVIM ZAKONOM.

Poresko oslobođenje za promet dobara iz stava 1. tačka 4) ovog člana obveznik PDV estvaruje MOŽE DA OSTVARI u poreskom periodu u kojem poseduje dokaze da je putnik otpremio dobra u inostranstvo.

Ako u poreskom periodu u kojem je izvršio promet dobara iz stava 1. tačka 4) ovog člana obveznik PDV ne poseduje dokaze da je putnik otpremio dobra u inostranstvo, obveznik PDV je dužan da PDV obračunat za taj promet plati u skladu sa ovim zakonom.

U poreskom periodu u kojem obveznik PDV dobije dokaze da je putnik otpremio dobra u inostranstvo, obveznik PDV smanjuje obračunati PDV iz ~~stava 5.~~ STAVA 6. ovog člana.

Poresko oslobođenje za promet dobara iz stava 1. tačka 4) ovog člana ne odnosi se na promet dobara koja se smatraju akciznim proizvodima u skladu sa zakonom kojim se uređuju akcize i promet dobara za opremanje i snabdevanje bilo kog prevoznog sredstva za privatne potrebe.

Prebivalištem, odnosno boravištem iz stava 1. tačka 4) podtačka (1) ovog člana smatra se mesto upisano u pasošu, ličnoj karti ili drugom dokumentu koji se, u skladu sa zakonom, smatra identifikacionom ispravom u Republici.

~~PDV koji je plaćen kao deo naknade za promet dobara iz stava 1. tačka 4) ovog člana vraća se putniku, odnosno drugom podnosiocu zahteva ako u roku od šest meseci od dana izdavanja računa za taj promet 12 MESECI OD DANA OTPREMANJA DOBARA U INOSTRANSTVO dostavi obvezniku PDV dokaze da je putnik otpremio dobra u inostranstvo.~~

Oslobođenje iz stava 1. tačka 16) podtač. (1) i (3) ovog člana se ostvaruje pod uslovom reciprociteta, a na osnovu potvrde ministarstva nadležnog za inostrane poslove.

Inostranim primaocem dobara ili usluga, u smislu ovog člana, smatra se lice koje:

- 1) je obveznik, a čije je mesto stvarne uprave van Republike;
- 2) nije obveznik, a ima prebivalište ili sedište van Republike.

Ministar bliže uređuje način i postupak ostvarivanja poreskih oslobođenja iz st. 1-3. ST. 1. I 2. ovog člana, šta se smatra ličnim prtljagom i dokazima da je putnik otpremio dobra u inostranstvo iz stava 1. tačka 4) ovog člana, kao i način i postupak vraćanja PDV iz stava 9. STAVA 10. ovog člana.

Član 26.

PDV se ne plaća na uvoz dobara:

1) čiji promet je u skladu sa članom 24. stav 1. tač. 5), 10), 11) i 13)-16v) TAČ. 5), 10, 11) I 13)-16G) i članom 25. stav 1. tač. 1) i 2) i stav 2. tač. 5) i 10) ovog zakona oslobođen PDV;

1a) koja se uvoze na osnovu ugovora o donaciji, odnosno kao humanitarna pomoć u skladu sa zakonom kojim se uređuju donacije, odnosno humanitarna pomoć;

1b) koja su izvezena, a koja se u Republiku vraćaju neprodata ili zato što ne odgovaraju obavezama koje proističu iz ugovora, odnosno poslovnog odnosa na osnovu kojeg su bila izvezena;

1v) koja se, u okviru carinskog postupka, unose u slobodne carinske prodavnice;

1g) po osnovu zamene I POPRAVKE u garantnom roku;

1d) čija se isporuka vrši preko prenosne, transportne i distributivne mreže, i to: električne energije, prirodnog gasa i energije za grejanje, odnosno hlađenje;

2) koja se, u okviru carinskog postupka, privremeno uvoze i ponovo izvoze, kao i stavljuju u carinski postupak aktivnog oplemenjivanja sa sistemom odlaganja;

3) koja se, u okviru carinskog postupka, privremeno izvoze i u nepromenjenom stanju ponovo uvoze;

4) za koja je, u okviru carinskog postupka, odobren postupak prerade pod carinskom kontrolom;

4) ZA POSEBNE NAMENE, NA OSNOVU ODLUKE VLADE;

5) u okviru carinskog postupka, nad tranzitom robe;

6) za koja je, u okviru carinskog postupka, odobren postupak carinskog skladištenja;

7) za koja je u skladu sa članom 216. i članom 217. stav 1. tačka 6) Carinskog zakona („Službeni glasnik RS”, br. 18/10, 111/12 i 29/15) ČLANOM 245. I ČLANOM 246. STAV 1. TAČKA 6) CARINSKOG ZAKONA („SLUŽBENI GLASNIK RS”, BROJ 95/18) propisano oslobođenje od carine, osim na uvoz motornih vozila.

Član 30.

Ako obveznik koristi isporučena ili uvezena dobra ili prima usluge, za potrebe svoje delatnosti, da bi izvršio promet dobara i usluga za koji postoji pravo na odbitak prethodnog poreza, kao i za promet dobara i usluga za koji ne postoji pravo na

odbitak prethodnog poreza, dužan je da izvrši podelu prethodnog poreza prema ekonomskoj pripadnosti na deo koji ima pravo i deo koji nema pravo da odbije od PDV koji duguje.

Ako za pojedina isporučena ili uvezena dobra ili primljene usluge obveznik ne može da izvrši podelu prethodnog poreza na način iz stava 1. ovog člana, a koje koristi za potrebe svoje delatnosti, da bi izvršio promet dobara i usluga za koji postoji pravo na odbitak prethodnog poreza i za promet dobara i usluga za koji ne postoji pravo na odbitak prethodnog poreza, može da odbije srazmerni deo prethodnog poreza koji odgovara učešću prometa dobara i usluga sa pravom na odbitak prethodnog poreza u koji nije uključen PDV, u ukupnom prometu u koji nije uključen PDV (u daljem tekstu: srazmerni poreski odbitak).

Srazmerni poreski odbitak utvrđuje se primenom procenta srazmernog poreskog odbitka na iznos prethodnog poreza u poreskom periodu, umanjenog za iznose koji su opredeljeni na način iz stava 1. ovog člana, kao i za iznos prethodnog poreza za koji obveznik nema pravo na odbitak u smislu člana 29. stav 1. ovog zakona.

Procenat srazmernog poreskog odbitka za poreski period utvrđuje se stavljanjem u odnos prometa dobara i usluga sa pravom na odbitak prethodnog poreza u koji nije uključen PDV i ukupnog prometa dobara i usluga u koji nije uključen PDV, izvršenog od 1. januara tekuće godine do isteka poreskog perioda za koji se podnosi poreska prijava.

~~U promet dobara za utvrđivanje procenta srazmernog poreskog odbitka iz stava 4. ovog člana ne uračunava se promet opreme i objekata za vršenje delatnosti.~~

U PROMET DOBARA I USLUGA ZA UTVRĐIVANJE PROCENTA SRAZMERNOG PORESKOG ODBITKA IZ STAVA 4. OVOG ČLANA NE URAČUNAVA SE:

- 1) PROMET OPREME I OBJEKATA ZA VRŠENJE DELATNOSTI;
- 2) ULAGANJE U OBJEKTE ZA VRŠENJE DELATNOSTI ZA KOJE SE NAPLAĆUJE NAKNADA;
- 3) POVREMENI PROMETI NEPOKRETNOSTI KOJE IZVRŠI OBVEZNIK KOJEM PROMET NEPOKRETNOSTI NIJE UOBIČAJENA DELATNOST KOJU OBAVLJĀ;
- 4) POVREMENI PROMETI USLUGA IZ ČLANA 25. STAV 1. OVOG ZAKONA.

POVREMENIM PROMETIMA NEPOKRETNOSTI IZ STAVA 5. TAČKA 3) OVOG ČLANA SMATRAJU SE NAJVIŠE DVA PROMETA NEPOKRETNOSTI U JEDNOJ KALENDARSKOJ GODINI.

POVREMENIM PROMETIMA USLUGA IZ STAVA 5. TAČKA 4) OVOG ČLANA SMATRAJU SE NAJVIŠE DVA PROMETA USLUGA U JEDNOJ KALENDARSKOJ GODINI.

U poslednjem poreskom periodu, odnosno u poslednjem poreskom periodu kalendarske godine, obveznik PDV vrši ispravku srazmernog poreskog odbitka primenom procenta srazmernog poreskog odbitka na iznos prethodnog poreza iz svih poreskih perioda u kalendarskoj godini.

IZUZETNO, AKO UTVRĐENI PROCENAT SRAZMERNOG PORESKOG ODBITKA IZ STAVA 4. OVOG ČLANA IZNOSI NAJMANJE 98%, OBVEZNIK NIJE DUŽAN DA VRŠI PODELU PRETHODNOG POREZA U SKLADU SA OVIM ZAKONOM.

Ministar bliže uređuje način utvrđivanja i ispravku srazmernog poreskog odbitka.

Član 44.

~~Ako obveznik u računu za isporučena dobra i usluge iskaže veći PDV od onog koji u skladu sa ovim zakonom duguje, dužan je da tako iskazan PDV plati, dok u novom računu ne ispravi iznos PDV.~~

~~Ispravka PDV iz stava 1. ovog člana vrši se u poreskom periodu u kojem je izdat račun sa ispravljenim iznosom PDV.~~

~~Lice koje iskaže PDV u računu, a nije obveznik PDV ili nije izvršilo premet debara ili usluga, duguje iskazani PDV.~~

AKO OBVEZNIK PDV U RAČUNU ZA ISPORUČENA DOBRA I USLUGE ISKAŽE VEĆI IZNOS PDV OD ONOG KOJI U SKLADU SA OVIM ZAKONOM DUGUJE, ODNOSNO IZNOS PDV A DA ZA TO NIJE IMAO OBAVEZU U SKLADU SA OVIM ZAKONOM, DUŽAN JE DA TAKO ISKAZANI PDV PLATI.

OBVEZNIK PDV IZ STAVA 1. OVOG ČLANA IMA PRAVO DA ISPRAVI IZNOS PDV AKO JE IZDAO NOVI RAČUN SA ISPRAVLJENIM IZNOSOM PDV, ODNOSNO RAČUN U KOJEM NIJE ISKAZAN PDV I AKO POSeduJE DOKUMENT PRIMAoca RAČUNA U KOJEM JE NAVEDENO DA PDV ISKAZAN U PRVOBITNOM RAČUNU NIJE KORIŠĆEN KAO PRETHODNI POREZ.

NOVI RAČUN IZ STAVA 2. OVOG ČLANA OBAVEZNO SADRŽI NAPOMENU DA SE TIM RAČUNOM ZAMENjuJE PRETHODNO IZDATI RAČUN.

LICE KOJE ISKAŽE PDV U RAČUNU, A NIJE OBVEZNIK PDV, DUŽNO JE DA ISKAZANI PDV PLATI.

LICE IZ STAVA 4. OVOG ČLANA NEMA PRAVO DA ISPRAVI ISKAZANI IZNOS PDV.

SAMOSTALNA ODREDBA PREDLOGA ZAKONA

ČLAN 11.

OVAJ ZAKON STUPA NA SNAGU OSMOG DANA OD DANA OBJAVLjIVANJA U „SLUŽBENOM GLASNIKU REPUBLIKE SRBIJE”, A PRIMENjIVAĆE SE OD 1. JANUARA 2020. GODINE, OSIM ODREDABA ČL. 7. I 8. I ODREDABA KOJE SADRŽE OVLAŠĆENJA ZA DONOŠENjE PODZAKONSKIH AKATA KOJE ĆE SE PRIMENjIVATI OD DANA STUPANJA NA SNAGU OVOG ZAKONA.

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE

1. Organ državne uprave, odnosno drugi ovlašćeni predlagač propisa

Ovlašćeni predlagač – Vlada
Obrađivač – Ministarstvo finansija

2. Naziv propisa

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost
Draft Law on Amendments to Law on Value Added Tax

3. Usklađenost propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum):

a) Odredba Sporazuma koja se odnosi na normativnu sadržinu propisa,

- Naslov IV - Slobodan protok robe, Poglavlje III – Opšte odredbe, član 37. Sporazuma;
- Naslov VIII – Politike saradnje, član 100. Sporazuma;

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma,

U skladu sa rokovima iz člana 72. Sporazuma.

v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,

Ispunjava u potpunosti

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,

/

d) Veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije.

Poglavlje 3.16 - Oporezivanje

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije:

a) Navođenje odredbi primarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,

Ugovor o funkcionisanju Evropske unije, Naslov VII - Zajednička pravila o konkurenциji, oporezivanju i usklađivanju zakona, Poglavlje 2. – Poreski propisi, čl. 110. i 111. – potpuno usklađeno.

b) Navođenje sekundarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,

- Uredba Saveta 282/2011 od 15. marta 2011. godine o utvrđivanju mera kojim se sprovodi Direktiva Saveta 2006/112/EZ o zajedničkom sistemu poreza na dodatu vrednost

COUNCIL IMPLEMENTING REGULATION (EU) No 282/2011 of 15 March 2011 laying down implementing measures for Directive 2006/112/EC on the common system of value added tax,

- Direktiva Saveta 2006/112/EZ od 28. novembra 2006. godine o zajedničkom sistemu poreza na dodatu vrednost

COUNCIL DIRECTIVE 2006/112/EC of 28 November 2006 on the common system of value added tax,

- Direktiva Saveta 2009/132/EZ od 19. oktobra 2009. godine o utvrđivanju oblasti primene člana 143. (b) i (c) Direktive 2006/112/EZ u pogledu oslobađanja određenih konačnih uvoza dobara od poreza na dodatu vrednost

COUNCIL DIRECTIVE 2009/132/EC of 19 October 2009 determining the scope of Article 143(b) and (c) of Directive 2006/112/EC as regards exemption from value added tax on the final importation of certain goods,

- Trinaesta direktiva Saveta 86/560/EEZ od 17. novembra 1986. godine o harmonizaciji pravnih propisa država članica o porezima na promet - postupci za povraćaj PDV poreskim obveznicima koji nisu rezidenti na teritoriji Zajednice

THIRTEENTH COUNCIL DIRECTIVE of 17 November 1986 on the harmonization of the laws of the Member States relating to turnover taxes - Arrangements for the refund of value added tax to taxable persons not established in Community territory (86/560/EEC),

- Direktiva Saveta 2007/74/EZ od 20. decembra 2007. godine o oslobađanju od PDV i akciza na uvoz robe od strane putnika iz trećih zemalja

COUNCIL DIRECTIVE 2007/74/EC of 20 December 2007 on the exemption from value added tax and excise duty of goods imported by persons travelling from third countries,

- Direktiva Saveta 2006/79/EZ od 5. oktobra 2006. godine o poreskim oslobođenjima pri uvozu robe u malim pošiljkama nekомерijалног karaktera poreklom iz trećih zemalja

COUNCIL DIRECTIVE 2006/79/EC of 5 October 2006 on the exemption from taxes of imports of small consignments of goods of a non-commercial character from third countries,

- Direktiva Saveta 2008/9/EZ od 12. februara 2008. godine o detaljnim pravilima za povraćaj PDV, predviđenih Direktivom 2006/112/EZ, poreskim obveznicima koji nisu poslovno nastanjeni u državi članici povraćaja već u drugoj državi članici COUNCIL DIRECTIVE 2008/9/EC of 12 February 2008 laying down detailed rules for the refund of value added tax, provided for in Directive 2006/112/EC, to taxable persons not established in the Member State of refund but established in another Member State,

- Direktiva Saveta 2009/55/EZ od 25. maja 2009. godine o poreskim oslobođenjima koja se primenjuju na konačni unos ličnog vlasništva pojedinaca iz države članice

COUNCIL DIRECTIVE 2009/55/EC of 25 May 2009 on tax exemptions applicable to the permanent introduction from a Member State of the personal property of individuals,

- Direktiva Saveta 83/182/EZ od 28. marta 1983. godine o oslobođenju od poreza u okviru Zajednice za određena prevozna sredstva koja se privremeno uvoze iz jedne države članice u drugu

COUNCIL DIRECTIVE of 28 March 1983 on tax exemptions within the Community for certain means of transport temporarily imported into one Member State from another (83/182/EEC).

Nacrtom zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost vrši se usklađivanje sa propisima Evropske unije.

Zakon o porezu na dodatu vrednost („Službeni glasnik RS”, br. 84/04, 86/04-ispravka, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-dr. zakon, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 i 30/18) je delimično usklađen sa propisima Evropske unije.

- v) Navođenje ostalih izvora prava Evropske unije i usklađenost sa njima,
- /
- g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost,

Potpuna usklađenost Zakona o porezu na dodatu vrednost treba da se postigne u narednom periodu, u predviđenim rokovima.

- d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije.

Prema rokovima utvrđenim Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju.

5. Ukoliko ne postoje odgovarajuće nadležnosti Evropske unije u materiji koju reguliše propis, i/ili ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost, potrebno je obrazložiti tu činjenicu. U ovom slučaju, nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa. Tabelu usklađenosti nije potrebno popunjavati i ukoliko se domaćim propisom ne vrši prenos odredbi sekundarnog izvora prava Evropske unije već se isključivo vrši primena ili sprovođenje nekog zahteva koji proizilazi iz odredbe sekundarnog izvora prava (npr. Predlogom odluke o izradi strateške procene uticaja biće sprovedena obaveza iz člana 4. Direktive 2001/42/EZ, ali se ne vrši i prenos te odredbe direktive).

Određene odredbe Nacrta zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost predmet su usaglašavanja sa standardima Evropske unije.

- 6. Da li su prethodno navedeni izvori prava Evropske unije prevedeni na srpski jezik?

Navedeni izvori prava Evropske unije su u postupku prevodenja na srpski jezik.

- 7. Da li je propis preведен na neki službeni jezik Evropske unije?

Ne

- 8. Saradnja sa Evropskom unijom i učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti.

U izradi Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost nije ostvarena saradnja sa Evropskom unijom. U izradi odredaba koje se odnose na mesto prometa usluga telekomunikacija, radijskog i televizijskog emitovanja i usluga pruženih elektronskim putem učestvovali su konsultanti USAID-a.

1. Naziv propisa Evropske unije	2. „CELEX” oznaka EU propisa					
Direktiva Saveta 2006/112/EZ od 28. novembra 2006. godine o zajedničkom sistemu poreza na dodatu vrednost (<i>Službeni glasnik L 347, 11.12.2006</i>) Council Directive 2006/112/EC of 28 November 2006 on the common system of value added tax (<i>Official Journal L 347/26, 11.12.2006</i>)	32006L0112					
3. Organ državne uprave, odnosno drugi ovlašćeni predlagač propisa:	4. Datum izrade tabele					
Ovlašćeni predlagač – Vlada Obradivač – Ministarstvo finansija	16. septembar 2019. godine					
5. Naziv propisa čije odredbe su predmet analize usklađenosti sa propisom Evropske unije	6. Brojčane oznake (šifre) planiranih propisa iz baze NPAA:					
Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrednost Draft Law on Amendments and Supplements to Law on Value Added Tax	2008 – 4					
7. Usklađenost odredbi propisa sa odredbama propisa EU:						
a)	a1)	b)	b1)	v)	g)	d)
Odredba propisa EU	Sadržina odredbe	Odredbe propisa Republike Srbije	Sadržina odredbe	Usklađenost (Potpuno usklađeno – PU, delimično usklađeno - DU, neusklađeno - NU, neprenosivo - NP)	Razlozi za delimičnu usklađenost, neusklađenost ili neprenosivost	Napomena o usklađenosti propisa sa propisima EU

Član 30.a	Za potrebe ove Direktive primenjuju se sledeće definicije: 1. „vrednosni kupon” znači instrument za koji postoji obveza da se prihvati kao naknada ili delimična naknada za isporuku robe ili usluga i kada su roba ili usluge koji se isporučuju ili identitet njihovih potencijalnih dobavljača naznačeni ili na samom instrumentu ili u povezanoj dokumentaciji, uključujući i uslove upotrebe takvog instrumenta; 2. „jednonamenski vrednosni kupon” znači vrednosni kupon za koji su mesto isporuke robe ili usluga na koje se vrednosni kupon odnosi i PDV koji se mora platiti na tu robu ili usluge poznati u vreme izdavanja vrednosnog kupona; 3. „višenamenski vrednosni kupon” znači vrednosni kupon koji nije jednonamenski vrednosni kupon. 1. Svaki prenos jednonamenskog vrednosnog kupona koji obavlja poreski obveznik koji deluje u svoje ime smatra se isporukom robe ili usluga na koje se odnosi	Član 1.	U Zakonu o porezu na dodatu vrednost („Službeni glasnik RS”, br. 84/04, 86/04-ispravka, 61/05, 61/07, 93/12, 108/13, 68/14-dr. zakon, 142/14, 83/15, 108/16, 113/17 i 30/18), posle člana 7. dodaju se naziv člana 7a i čl. 7a-7v, koji glase: Posle člana 7. dodaju se naziv člana i čl. 7a-7v, koji glase: „Vrednosni vaučeri Član 7a Vrednosni vaučer, u smislu ovog zakona, je instrument za koji postoji obaveza da se prihvati kao naknada ili deo naknade za isporučena dobra ili pružene usluge, ako su dobra koja se isporučuju, odnosno usluge koje se pružaju, identitet isporučilaca tih dobara, odnosno pružalaca tih usluga i uslovi upotrebe vrednosnog vaučera naznačeni na samom vrednosnom vaučeru ili povezanoj dokumentaciji (u daljem tekstu: vrednosni vaučer). Vrednosni vaučer može biti jednonamenski i višenamenski. Jednonamenskim vrednosnim vaučerom iz stava 2. ovog člana smatra se vrednosni vaučer za koji su mesto isporuke dobara, odnosno mesto pružanja	PU		
-----------	--	---------	--	----	--	--

Član 30.b	<p>vrednosni kupon. Stvarna predaja robe ili stvarno pružanje usluga u zamenu za jednonamenski kupon koji je dobavljač prihvatio kao naknadu ili deo naknade ne smatraju se nezavisnom transakcijom.</p> <p>Ako je prenos jednonamenskog vrednosnog kupona obavio poreski obveznik koji deluje u ime drugog poreskog obveznika, taj se prenos smatra isporukom robe ili usluga na koje se vrednosni kupon odnosi koju je obavio drugi poreski obveznik u čije ime poreski obveznik deluje.</p> <p>Kada dobavljač robe ili usluga nije poreski obveznik koji je, delujući u svoje ime, izdao jednonamenski vrednosni kupon, ipak se smatra da je taj dobavljač obavio isporuku robe ili usluga povezanih s tim vrednosnim kuponom tom poreskom obvezniku.</p> <p>2. Stvarna predaja robe ili stvarno pružanje usluga u zamenu za višenamenski vrednosni kupon koji je dobavljač prihvatio kao naknadu ili deo naknade podleže PDV na temelju člana 2., dok svaki prethodni prenos tog višenamenskog vrednosnog kupona ne podleže PDV.</p>	<p>usluga na koje se vrednosni vaučer odnosi i iznos PDV koji se za promet tih dobara, odnosno usluga obračunava i plaća u skladu sa ovim zakonom poznati u trenutku izdavanja vrednosnog vaučera.</p> <p>Višenamenski vrednosni vaučer iz stava 2. ovog člana je vrednosni vaučer koji nije jednonamenski vrednosni vaučer iz stava 3. ovog člana.</p> <p>Vrednosni vaučer može biti u fizičkom ili elektronskom obliku.</p> <p>Vrednosnim vaučerom ne smatra se instrument koji imaocu daje pravo na popust pri nabavci dobara, odnosno usluga, a koji ne uključuje pravo na nabavku dobara, odnosno usluga, kao ni prevozne karte, ulaznice, poštanske marke i sl.</p> <p>Član 7b</p> <p>Svaki prenos jednonamenskog vrednosnog vaučera koji izvrši poreski obveznik u svoje ime smatra se isporukom dobara, odnosno pružanjem usluga na koje se vrednosni vaučer odnosi. Stvarna isporuka dobara ili stvarno pružanje usluga u zamenu za jednonamenski vrednosni vaučer, koji je isporučilac prihvatio kao naknadu ili deo naknade, ne smatraju se nezavisnom</p>			
-----------	--	--	--	--	--

	<p>Ako prenos višenamenskog vrednosnog kupona izvrši poreski obveznik koji nije porezni obveznik koji obavlja transakciju koja podleže PDV u skladu s prvim podstavom, svaka isporuka usluga koja se može utvrditi, poput distribucije ili reklamnih usluga, podleže PDV-u.</p>	<p>transakcijom.</p> <p>Ako je prenos jednonamenskog vrednosnog vaučera obavio poreski obveznik u ime drugog poreskog obveznika, taj prenos smatra se isporukom dobara, odnosno pružanjem usluga na koje se vrednosni vaučer odnosi, a koje je izvršio poreski obveznik u čije ime je izvršen prenos jednonamenskog vaučera.</p> <p>Kada stvarni isporučilac dobara, odnosno pružalac usluga i poreski obveznik koji je, delujući u svoje ime, izdao jednonamenski vrednosni vaučer, nisu ista lica, smatra se da je stvarni isporučilac dobara, odnosno pružalac usluga izvršio promet dobara, odnosno usluga povezanih s tim vrednosnim vaučerom poreskom obvezniku koji je izdao jednonamenski vrednosni vaučer.</p> <p>Član 7v</p> <p>Stvarna isporuka dobara, odnosno pružanje usluga u zamenu za višenamenski vrednosni vaučer koji je isporučilac dobara, odnosno pružalac usluga prihvatio kao naknadu ili deo naknade za taj promet oporezuje se PDV u skladu sa ovim zakonom, dok svaki prethodni prenos tog</p>		
--	---	---	--	--

			<p>višenamenskog vrednosnog vaučera nije predmet oporezivanja PDV.</p> <p>Ako prenos višenamenskog vrednosnog vaučera izvrši poreski obveznik koji nije poreski obveznik koji vrši stvarnu isporuku dobara, odnosno pružanje usluga u skladu sa stavom 1. ovog člana, smatra se da prenosilac višenamenskog vrednosnog vaučera pruža usluge distribucije, reklame ili druge usluge koje se oporezuju PDV u skladu sa ovim zakonom.”.</p>			
		Član 2. stav 1.	<p>U članu 10. stav 1. tačka 4) reči: „nije obveznik PDV ili nije izvršilo promet dobara i usluga” zamenjuju se rečima: „da za to nije imalo obavezu u skladu sa ovim zakonom”.</p>			
Član 199. stav 2.	2. Pri korišćenju mogućnosti iz stava 1. države članice mogu odrediti obuhvaćene isporuke robe i usluga kao i kategorije dobavljača ili primalaca na koje se te mogućnosti mogu primenjivati.	Član 2. stav 2.	<p>Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:</p> <p>„Za promet dobara i usluga iz stava 2. ovog člana, koji se vrši između obveznika PDV, pravila za određivanje poreskog dužnika iz stava 2. ovog člana primenjuju se isključivo ako je taj promet izvršen između obveznika PDV evidentiranih za obavezu plaćanja PDV u skladu sa ovim zakonom.”.</p>	PU		

		Član 2. stav 3.	Dosadašnji st. 3. i 4. postaju st. 4. i 5.			
Član 204.	1. Ako je lice koje ima obavezu plaćanja PDV saglasno članovima 193. do 197. i članovima 199. i 200. poreski obveznik koji nema sedište u državi članici u kojoj postoji obveza plaćanja PDV, države članice mogu mu dopustiti da kao lice koje ima obavezu plaćanja PDV imenuje poreskog punomočnika.	Član 3. stav 1.	U članu 10a stav 1. reči: „vrši oporezivi promet dobara i usluga” brišu se, a posle reči: „u Republici” dodaju se reči: „vrši promet dobara i usluga za koji postoji obaveza obračunavanja PDV, odnosno promet dobara i usluga za koji je propisano poresko oslobođenje sa pravom na odbitak prethodnog poreza u skladu sa ovim zakonom”.	PU		
		Član 3. stav 2.	U stavu 2. reči: „oporezivi promet dobara i usluga” zamenjuju se rečima: „promet dobara i usluga iz stava 1. ovog člana”.			
Član 37. st 1. i 2.	1. Prilikom isporuke robe na brodovima, u avionima ili vozovima tokom dela aktivnosti putničkog prevoza koja se obavlja unutar Zajednice, mestom isporuke smatra se tačka odlaska u aktivnosti putničkog prevoza. 2. Za potrebe stava 1.,	Član 4.	U članu 11. dodaju se st. 3-5, koji glase: „Izuzetno od stava 1. tačka 3) ovog člana, ako se promet dobara vrši na brodu, odnosno u letilici ili vozu u toku prevoza putnika, mestom prometa smatra se mesto polaska broda, letilice ili voza. Ako se prevoz	PU		

	<p>„deo aktivnosti putničkog prevoza koja se obavlja unutar Zajednice” znači deo aktivnosti koji se obavlja bez zaustavljanja izvan Zajednice, između tačke odlaska i tačke dolaska u putničkom prevozu.</p> <p>„Tačka odlaska u putničkom prevozu” znači prva voznim redom planirana tačka ukrcanja putnika unutar Zajednice, gde je primenjivo, nakon zaustavljanja izvan Zajednice.</p> <p>„Tačka dolaska u putničkom prevozu” znači zadnja voznim redom planirana tačka iskrcaja unutar Zajednice putnika koji su se ukrcali u Zajednici, gde je primenjivo, pre zaustavljanja izvan Zajednice.</p> <p>U slučaju povratne vožnje, povratni deo smatra se posebnom prevoznom aktivnošću.</p>	<p>putnika vrši u oba smera, povratna vožnja smatra se posebnim prevozom.</p> <p>Mestom polaska iz stava 3. ovog člana smatra se prvo voznim redom planirano mesto ukrcavanja putnika.”.</p>		
--	---	--	--	--

Član 57.	<p>1. Mesto pružanja usluga restorana i obezbeđivanja pripremljenom hranom i pićima koje se fizički provode na brodovima, u avionima ili vozovima tokom dela putničkog prevoza koji se odvija unutar Zajednice je na tački polaska tog putničkog prevoza.</p> <p>2. Za potrebe stava 1. „deo radnje putničkog prevoza koji se odvija unutar Zajednice” je deo radnje, izveden bez zalaženja izvan Zajednice, od tačke polaska do tačke dolaska u radnji putničkog prevoza.</p> <p>„Tačka polaska u radnji putničkog prevoza” je prvo planirano mesto ukrcaja putnika unutar Zajednice, a gde je primenjivo nakon pristajanja izvan Zajednice.</p> <p>„Tačka dolaska u radnji putničkog prevoza” je poslednja planirana tačka iskrcaja unutar Zajednice putnika koji su se ukrcali u Zajednici, a gde je primenjivo pre pristajanja izvan Zajednice.</p> <p>U slučaju povratnog putovanja povratni deo puta se smatra posebnom prevoznom radnjom.</p> <p>1. Mesto isporuke sledećih usluga licu koje nije poreski obveznik mesto je u kojem to lice ima poslovni sedište,</p>	Član 5. stav 1.	<p>U članu 12. posle stava 8. dodaje se novi stav 9. i st. 10-13, koji glase:</p> <p>„Izuzetno od stava 6. tačka 4) podtačka (5) ovog člana, ako se usluge predaje jela i pića za konzumaciju na licu mesta faktički pružaju na brodu, odnosno u letilici ili vozu u toku prevoza putnika, mestom prometa smatra se mesto polaska broda, letilice ili voza.</p> <p>Ako se prevoz putnika vrši u oba smera, povratna vožnja smatra se posebnim prevozom.</p> <p>Mestom polaska iz stava 9. ovog člana smatra se prvo voznim redom planirano mesto ukrcavanja putnika.</p> <p>Ako prebivalište i boravište pružaoca, odnosno primaoca usluge nisu u istom mestu, mesto prometa usluge određuje se prema mestu boravišta.</p> <p>Za promet usluga telekomunikacija, radijskog i</p>	PU		
----------	--	-----------------	--	----	--	--

Član 58.	<p>stalnu adresu ili uobičajeno boravište:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) telekomunikacijskih usluga; (b) usluga radijskog i televizijskog emitovanja; (c) elektronski isporučenih usluga, a posebno onih iz Priloga II. <p>Ako dobavljač usluge i kupac komuniciraju putem elektronske pošte, to samo po sebi ne znači da je isporučena elektronski usluga elektronski isporučena usluga.</p> <p>2. Stav 1. ne primenjuje se ako su ispunjeni sledeći uslovi:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) dobavljač ima poslovno sedište ili, u nedostatku poslovnog sedišta, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u samo jednoj državi članici i (b) usluge se isporučuju licima koja nisu poreski obveznici i koja imaju poslovno sedište, stalnu adresu ili uobičajeno boravište u državi članici koja nije država članica iz tačke (a) i (c) ukupna vrednost, bez PDV, isporuka iz tačke (b) u tekućoj kalendarskoj godini ne prelazi 10 000 EUR ili jednakovredan iznos u nacionalnoj valuti i nije premašila navedeni iznos tokom prethodne 		<p>televizijskog emitovanja i usluga pruženih elektronskim putem, mestom sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca usluga smatra se mesto određeno na osnovu kriterijuma i pretpostavki za određivanje mesta sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca tih usluga.”.</p>	PU		
----------	---	--	--	----	--	--

	<p>kalendarske godine.</p> <p>4. Država članica na čijem državnom području dobavljači iz stava 2. imaju poslovno sedište ili, u nedostatku poslovnog sedišta, stalnu adresu ili uobičajeno boravište, ti dobavljačima imaju pravo da odaberu da se mesto isporuke odredi u skladu sa stavom 1., s tim da se odluka o odabiru u svakom slučaju proteže na razdoblje od dve kalendarske godine.</p>				
--	---	--	--	--	--

		Član 5. stav 2.	Dosadašnji stav 9, koji postaje stav 14, menja se i glasi: „Ministar bliže uređuje šta se smatra uslugama iz stava 6. tačka 1), tačka 4) podtačka (5), prevoznim sredstvima iz tač. 5), 6) i tačka 7) podtačka (8), uslugama iz tačke 7) podtač. (10) i (12) ovog člana, kao i kriterijum i pretpostavke za određivanje mesta sedišta, stalne poslovne jedinice, prebivališta ili boravišta primaoca usluga iz stava 13. ovog člana, uključujući i način njihove primene.”.		
Član 66. tačka a)	Odstupajući od odredaba čl. 63, 64. i 65, države članice mogu odrediti da obaveza obračuna PDV nastaje, vezano za određene transakcije ili određene kategorije poreskih obveznika, u jednom od sledećih momenata: a) ne kasnije od vremena izdavanja računa.	Član 6.	U članu 16. tačka 2a) reči: „uključujući i usluge neposredno povezane sa tim uslugama koje pruža isto lice” zamenjuju se rečima: „usluga neposredno povezanih sa tim uslugama, kao i usluga tehničke podrške prilikom korišćenja softvera, hardvera i druge opreme na određeni vremenski period”.	PU	

Član 146. stav 1. tačka (b)	Države članice dužne su izuzeti sledeće transakcije: (b) isporuku dobara koju na odredište izvan Zajednice otprema ili prevozi kupac, ili neko drugo lice u njegovo ime ko nema sedište na teritoriji država članica, sa izuzetkom dobara koja prevozi sam kupac u svrhu opremanja, snabdevanja gorivom ili namirnicama brodova, vazduhoplova ili drugih prevoznih sredstava za lične potrebe.	Član 7. stav 1.	U članu 24. stav 1. tačka 4) podtačka (3) reči: „veća od 100 EUR, u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije” zamenjuju se rečima: „jednaka ili veća od 6.000 dinara”.	PU		
Član 147. stav 1. podstav 1.	1. Kada se isporuka dobara iz tačke (b) člana 146. stav 1. odnosi na dobra koja se nose u ličnom prtljagu putnika, oslobođenje se primenjuje samo ako su ispunjeni sledeći uslovi: (a) putnik nije nastanjen unutar Zajednice; (b) dobra se otpremaju izvan Zajednice pre isteka trećeg meseca koji sledi onom u kojem je izvršena isporuka; (v) ukupna vrednost isporuke, uključujući PDV, iznosi više od 175 EUR ili ekvivalentnog iznosa u nacionalnoj valuti, koji se utvrđuje godišnje primenom stope konverzije koja se dobija prvog radnog dana u oktobru, a					

Član 147. stav 1. podstav 2.	važi od 1. januara sledeće godine. Međutim, države članice mogu izuzeti isporuku čija je ukupna vrednost manja od iznosa navedenog u tački (v) prvog podstava.				
	Član 7. stav 2.	Posle tačke 16v) dodaje se tačka 16g), koja glasi: „16g) promet dobara i usluga koji se vrši u okviru realizacije infrastrukturnih projekata izgradnje autoputeva za koje je posebnim zakonom utvrđen javni interes;”.	NU	U cilju stvaranja povoljnijih uslova za unapređenje opštег interesa zajednice, predlaže se propisivanje poreskog oslobođenja sa pravom na odbitak prethodnog poreza za promet dobara i usluga koji se vrši u okviru realizacije infrastrukturnih projekata izgradnje autoputeva za koje je posebnim zakonom utvrđen javni interes. Naime, uzimajući u obzir potrebu da se u Republici Srbiji, u što kraćem roku, još više unapredi javna infrastruktura, prvenstveno izgradnja autoputeva koja je preduslov za ekonomski razvoj i donošenje odluka i domaćih i stranih lica da investiraju u svoje poslovanje u Republici Srbiji, ocenjeno je da bi predloženo rešenje imalo pozitivan uticaj na privredni rast Republike Srbije.	

		Član 7. stav 3.	Posle stava 3. dodaje se novi stav 4, koji glasi: „Obveznik PDV koji je izvršio promet dobara putniku iz stava 1. tačka 4) ovog člana dužan je da na njegov zahtev izda dokumentaciju na osnovu koje putnik može ostvariti povraćaj PDV u skladu sa ovim zakonom.”.			
		Član 7. stav 4.	U dosadašnjem stavu 4, koji postaje stav 5, reč: „ostvaruje” zamenjuje se rečima: „može da ostvari”.			
		Član 7. stav 5.	Dosadašnji stav 5. postaje stav 6.			
		Član 7. stav 6.	U dosadašnjem stavu 6, koji postaje stav 7, reči: „stava 5.” zamenjuju se rečima: „stava 6.”.			
		Član 7. stav 7.	Dosadašnji st. 7. i 8. postaju st. 8. i 9.			
		Član 7. stav 8.	U dosadašnjem stavu 9, koji postaje stav 10, reči: „šest meseci od dana izdavanja računa za taj promet” zamenjuju se rečima: „12 meseci od dana otpremanja dobara u inostranstvo”.			
		Član 7. stav 9.	Dosadašnji st. 10. i 11. postaju st. 11. i 12.			
		Član 7. stav 10.	U dosadašnjem stavu 12, koji postaje stav 13, reči: „st. 1-3.” zamenjuju se rečima: „st. 1. i 2.”, a reči: „stava 9.”			

			zamenjuju se rečima: „stava 10.”.			
		Član 8. stav 1.	U članu 26. tačka 1) reči: „tač. 5), 10), 11) i 13)-16v)” zamenjuju se rečima: „tač. 5), 10), 11) i 13)-16g”.			
		Član 8. stav 2.	U tački 1g) posle reči: „zamene” dodaju se reči: „i popravke”.			
		Član 8. stav 3.	Tačka 4) menja se i glasi: „4) za posebne namene, na osnovu odluke Vlade;”.			
		Član 8. stav 4.	U tački 7) reči: „članom 216. i članom 217. stav 1. tačka 6) Carinskog zakona („Službeni glasnik RS”, br. 18/10, 111/12 i 29/15)” zamenjuju se rečima: „članom 245. i članom 246. stav 1. tačka 6) Carinskog zakona („Službeni glasnik RS”, broj 95/18)”.			

Član 174. stav 2.	2. Odstupajući od stava 1., pri izračunavanju udela odbitka isključuju se sledeći iznosi: (a) iznos prometa koji se odnosi na isporuku kapitalnih dobara koje poreski obveznik koristi u svrhe svog poslovanja; (b) iznos prometa koji se odnosi na sporedne transakcije s nekretninama i finansijske transakcije; (c) iznos prometa koji se odnosi na transakcije iz tačaka od (b) do (g) člana 135. stav 1. ako su te transakcije sporedne.	Član 9. stav 1.	U članu 30. stav 5. menja se i glasi: „U promet dobara i usluga za utvrđivanje procenta srazmernog poreskog odbitka iz stava 4. ovog člana ne uračunava se: 1) promet opreme i objekata za vršenje delatnosti; 2) ulaganje u objekte za vršenje delatnosti za koje se naplaćuje naknada; 3) povremeni prometi nepokretnosti koje izvrši obveznik kojem promet nepokretnosti nije uobičajena delatnost koju obavlja; 4) povremeni prometi usluga iz člana 25. stav 1. ovog zakona.”.	PU		
		Član 9. stav 2.	Posle stava 5. dodaju se novi st. 6. i 7, koji glase: „Povremenim prometima nepokretnosti iz stava 5. tačka 3) ovog člana smatraju se najviše dva prometa nepokretnosti u jednoj kalendarskoj godini. Povremenim prometima usluga iz stava 5. tačka 4) ovog člana smatraju se najviše dva prometa usluga u jednoj kalendarskoj godini.”.			
		Član 9. stav 3.	Dosadašnji stav 6. postaje stav 8.			

Član 173. stav 2. tačka e)	2. Države članice mogu doneti sledeće mere: e) ako je PDV za koji poreski obveznik nema pravo odbitka neznatan, odrediti da se smatra kao da ga nema.	Član 9. stav 4.	Posle dosadašnjeg stava 6, koji postaje stav 8, dodaje se stav 9, koji glasi: „Izuzetno, ako utvrđeni procenat srazmernog poreskog odbitka iz stava 4. ovog člana iznosi najmanje 98%, obveznik nije dužan da vrši podelu prethodnog poreza u skladu sa ovim zakonom.”.	PU		
		Član 9. stav 5.	Dosadašnji stav 7. postaje stav 10.			
Član 203.	PDV je dužno da plati svako lice koje iskaže PDV na računu.	Član 10.	<p>Član 44. menja se i glasi:</p> <p>„Član 44. Ako obveznik PDV u računu za isporučena dobra i usluge iskaže veći iznos PDV od onog koji u skladu sa ovim zakonom duguje, odnosno iznos PDV a da za to nije imao obavezu u skladu sa ovim zakonom, dužan je da tako iskazani PDV plati.</p> <p>Obveznik PDV iz stava 1. ovog člana ima pravo da ispravi iznos PDV ako je izdao novi račun sa ispravljenim iznosom PDV, odnosno račun u kojem nije iskazan PDV i ako poseduje dokument primaoca računa u kojem je navedeno da PDV iskazan u prvobitnim računu nije korišćen kao prethodni porez.</p> <p>Novi račun iz stava 2. ovog člana obavezno sadrži napomenu da se tim računom zamenjuje prethodno izdati račun.</p>	PU		

			<p>Lice koje iskaže PDV u računu, a nije obveznik PDV, dužno je da iskazani PDV plati.</p> <p>Lice iz stava 4. ovog člana nema pravo da ispravi iskazani iznos PDV.”.</p>			
		Član 11.	<p>Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjivaće se od 1. januara 2020. godine, osim odredaba čl. 7. i 8. i odredaba koje sadrže ovlašćenja za donošenje podzakonskih akata koje će se primenjivati od dana stupanja na snagu ovog zakona.</p>			